د قاضيانو کِتاب

د يهوداه او شمعون قبيلو ادونىبزق بادشاه نيول

١ ۱ د يشوَع د مرګ نه پس بنى اِسرائيلو د مالِک خُدائ
نه تپوس وکړو، ”زمونږ کومې قبيلې وړومبے لاړې شى چې
په کنعانيانو حمله وکړى؟“ ۲ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل،
”د يهوداه قبيله دې وړومبے لاړه شى. زۀ هغه مُلک د هغوئ
په حواله کوم.“ ۳ د يهوداه خلقو د شمعون قبيلې يعنې
خپلو رشتهدارو ته ووئيل، ”مونږ سره هغه علاقې ته لاړ شئ
چې مونږ له راکړے شوې ده او مونږ به په شريکه د
کنعانيانو سره جنګ وکړُو. بيا به مونږ ستاسو سره هغه
علاقې ته لاړ شو کومه چې تاسو له درکړے شوې ده.“ نو د
شمعون قبيله ۴ او د يهوداه قبيله په شريکه جنګ له لاړل.
مالِک خُدائ هغوئ له په کنعانيانو او فرزيانو فتح ورکړه او
هغوئ د بزق په ښار کښې لسو زرو سړو له شکست ورکړو.
۵ هغوئ ادونىبزق هلته وموندلو او د هغۀ سره يې جنګ
وکړو. ۶ ادونىبزق وتښتيدو، خو هغوئ وريسې ؤو او وې
نيولو او د لاسونو او پښو متې ګوتې يې ترې نه پرې کړې.
۷ ادونىبزق ووئيل، ”اويا داسې بادشاهانو زما د
دسترخوان نه پاتې شوې ټُکړې راټولې کړې دى چې د هغوئ
د لاسونو او د پښو غټې ګوتې پرې کړے شوې وې. اوس
خُدائ پاک ما سره هم هغه شان وکړل لکه څنګه چې ما د
هغوئ سره کړى ؤو.“ هغه يروشلم ته بوتلے شو، چرته چې
هغه مړ شو.

د یهوداه قبیلې یروشلم او حبرون فتح کول

٨ د یهوداه سړو په یروشلم حمله وکړه او قبضه يې کړه.
هغوئ د دې خلق ووژل او په ښار يې اور ولګولو. ٩ د دې
نه پس هغوئ روان وُو چې کنعانیانو سره جنګ وکړی چې
هغوئ د غرونو په مُلک، جنوبی اوچه برخه او لاندې علاقو
کښې اوسېدل. ١٠ هغوئ د کنعانیانو خِلاف روان شول.
کنعانیان د حبرون په ښار کښې اوسېدل، چې مخکښې دا د
قِریَت‌اربع په نوم یادېدو او هلته هغوئ د سیسی، اخیمان او
تلمی ډلو له شکست ورکړو.

د عتنی‌ایل د دبیر ښار فتح کول

١١ د یهوداه سړی د هغه ځائ نه د دبیر ښار طرف ته روان
شول، چې په هغه وخت کښې د قِریَت‌سِفر په نوم یادېدو. ١٢
په هغوئ کښې د یو نوم کالب وو، کالب وفرمائیل، "زهٔ به
خپله لور عکسه هغه سړی له ورکړم چې وادهٔ يې کړی چې
څوک قِریَت‌سِفر قبضه کړی." ١٣ هغه ښار عتنی‌ایل قبضه
کړو، چې د کالب د کشر ورور قنز زوئ وو، نو کالب خپله
لور عکسه هغهٔ ته وادهٔ کړه. ١٤ د وادهٔ په ورځ عکسې
عتنی‌ایل ته منت وکړو چې د هغې د پلار نه یو پټے وغواړی.
هغه د خپل خر نه کوزه شوه او کالب ترې نه تپوس وکړو،
"تهٔ څهٔ غواړې؟" ١٥ هغې ورته ووئیل، "زما سره یوه ښېګړه
وکړه ځکه چې تا ما له په جنوبی برخه کښې زمکه راکړې ده،
نو ما له د اوبو څهٔ چینې هم راکړه." نو کالب هغې له بره او
ښکته چینې ورکړې.

د یهوداه او بنیامین قبیلو فتح

۱۶ د موسیٰ د سخر اولاد قینیان د کجورو د ونو ښار یریحو
نه د یهوداه خلقو سره روان ؤو، د یهوداه صحرا ته داخل
شول. هغوئ په جنوب کښې د عراد د ښار سره نزدې، خلقو
سره اوسېدل. ۱۷ د یهوداه خلق د شمعون خلقو سره لاړل
او هغوئ په شریکه کنعانیانو له شکست ورکړو، کنعانیان د
صِفت په ښار کښې اوسېدل. هغوئ په پوره توګه ښار تباه
کړو او حُرمه نوم يې پرې کېښودو. ۱۸ د یهوداه سړو غزه،
اسقلون او عقرون، دا ټول ښارونه او د دې علاقې هم قبضه
کړې. ۱۹ مالِک خُدائ د یهوداه د خلقو مل وو. هغوئ د
غرونو مُلک قبضه کړو، خو هغوئ د دې جوګه نۀ ؤو چې د
میدانونو نه خلق وشړی، ځکه چې د هغوئ سره د اوسپنې
ګاډی وې. ۲۰ لکه څنګه چې موسیٰ حُکم کړے وو، حبرون
کالب ته ورکړے شو. کالب د عناق د اولاد درې قبیلې د هغه
ښار نه شړلې وې. ۲۱ خو د بنیامین د قبیلې خلقو هغه
یبوسیان ونۀ شړلے شول چې په یروشلم کښې اوسېدل او هم
د هغه وخت نه یبوسیان هلته د بنیامین د خلقو سره اوسیږی.

د اِفرائیم او منسی قبیلو بیت‌ایل قبضه کول

۲۲-۲۳ د اِفرائیم او منسی قبیلې لاړې چې په بیت‌ایل ښار
باندې حمله وکړی په هغه وخت کښې د دې لوز نوم وو.
مالِک خُدائ د هغوئ مدد وکړو. هغوئ هغه ښار ته
جاسوسان ولیږل، ۲۴ هغوئ یو سړے ولیدو چې د ښار نه
راووتلو نو هغۀ ته يې ووئیل، ”ښار ته د ننوتلو لار مونږ ته
وښایه او مونږ به تا سره ښۀ سلوک وکړُو.“ ۲۵ نو هغۀ ورته

لار وښودله او د اِفرائيم او منسى خلقو په ښار کښې هر يو
کس ووژلو او صِرف دا سړے او د هغۀ کورنۍ يې پرېښوده.
۲۶ وروستو دا سړے د حِتيانو مُلک ته لاړو، هلته يې يو
ښار جوړ کړو او په دې باندې يې لوز نوم کېښودو، تر اوسه
پورې يې هم دغه نوم دے.

هغه خلق کوم چې بنى اِسرائيلو ونۀ شړل

۲۷ د منسى قبيلې هغه خلق ونۀ شړل چې کوم د بيت‌شان،
تعنک، دور، ابليعام، مِجدو او په ګېرچاپېره کلو کښې
اوسېدل، او کنعانيان هم هلته دېره وُو. ۲۸ کله چې بنى
اِسرائيليان طاقتور شول، نو هغوئ کنعانيان دې ته مجبور
کړل چې د هغوئ دپاره کار کوى، خو بيا يې هم هغوئ ټول
ونۀ شړل. ۲۹ د اِفرائيم قبيلې هغه کنعانيان ونۀ شړل چې د
جزر په ښار کښې اوسېدل، نو کنعانيان هم هلته د هغوئ سره
اوسېدل. ۳۰ د زبولون قبيلې هغه خلق ونۀ شړل کوم چې د
قِطرون او نهلال په ښارونو کښې اوسېدل، نو کنعانيان هم
هلته د هغوئ سره اوسېدل او دې ته مجبور وُو چې د هغوئ
دپاره کار کوى. ۳۱ د آشر قبيلې هغه خلق ونۀ شړل کوم
چې د عکو، صيدا، احلاب، اکزيب، حلبه، افيق، رِحوب په
ښارونو کښې اوسېدل. ۳۲ د آشر قبيلې خلق د هغه ځائ د
کنعانيانو سره اوسېدل، ځکه چې هغوئ کنعانيان ونۀ شړل.
۳۳ د نفتالى قبيلې هغه خلق ونۀ شړل کوم چې د بيت‌شمس
او بيت‌عنات په ښارونو کښې اوسېدل. د نفتالى خلق د هغه
ځائ د کنعانيانو سره اوسېدل، خو هغوئ يې دې ته مجبور
کړل چې د هغوئ دپاره کار کوى. ۳۴ اموريانو د دان قبيلې
خلق مجبور کړل چې د غرونو مُلک ته لاړ شى او هغوئ يې

دې ته نۀ پرېښودل چې لاندې مېدان ته لاړ شى. ۳۵ اموريان
په ايالون، سعلبيم، او د حِرس په غرۀ کښې ډېره وُو، خو د
اِفرائيم او منسى قبيلې طاقتورې شوې او د هغوئ نه يې په
زور کار اخستو. ۳۶ د اموريانو د حد پوله د لړم درې نه
واخله تر سلع پورې او د دې نه اخوا هم وه.

په بوکيم کښې د مالِک خُدائ فرښته

۲ ۱ د مالِک خُدائ فرښته د جِلجال نه بوکيم ته لاړه او
بنى اِسرائيلو ته يې وفرمائيل، ”ما تاسو د مِصر نه راوويستلئ
او هغه مُلک ته مې راوستلئ چې ستاسو د پلار نيکۀ سره ما
د هغې وعده کړې ده. ما وفرمائيل زۀ به هيڅکله ستاسو سره
خپل لوظ مات نۀ کړم. ۲ تاسو چې د هغه خلقو سره هيڅ
لوظ ونۀ کړئ کوم چې په دې مُلک کښې اوسيږى بلکې د
هغوئ د قربانۍ ځايونه راوغورزوئ. خو تاسو زما د حُکم
نافرمانى کړې ده. تاسو داسې ولې کړى دى؟ ۳ اوس زۀ
تاسو ته وايم چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو زۀ به دا خلق نۀ
شړم. هغوئ به ستاسو دشمنان شى او د هغوئ معبودان به
ستاسو دپاره يو دام جوړ شى.“ ۴ کله چې د مالِک خُدائ
فرښتې دا خبرې بنى اِسرائيلو ته وکړې نو ټول قوم په چغو
چغو وژړل، ۵ نو ځکه په هغه ځائ يې بوکيم نوم کېښودو
چې مطلب يې ژړا دے او هلته هغوئ مالِک خُدائ ته قربانۍ
پېش کړې.

د يشوَع مرګ

۶ يشوَع چې کله بنى اِسرائيل رُخصت کړل، نو هره يوه

قبيله لاړله چې د هغه مُلک خپله خپله برخه ونيسی. ۷ تر
کومې پورې چې يشوَع ژوندے وو، نو بنی اِسرائيلو د مالِک
خُدائ خِدمت کولو او د هغهٔ د مرګ نه پس چې تر کومې
پورې هغه مشران ژوندی وُو چې هغوئ په خپله هغه ټول لوئ
کارونه ليدلی وُو چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو دپاره کړی
وُو، نو هغوئ هم هغه شان کول. ۸ د مالِک خُدائ خِدمت
کوونکے د نون زوئ يشوَع د يو سل او لسو کالو په عُمر
کښې مړ شو. ۹ هغه په خپله زمکه کښې ښخ کړے شو،
هغه ځائ د جعس په شمالی طرف د اِفرائيم غرونو په مُلک
تمنت‌حِرس کښې وو. ۱۰ هغه ټول نسل هم مړ شو او
وروسته نسل مالِک خُدائ او هغه څهٔ هېر کړل چې مالِک
خُدائ د بنی اِسرائيلو دپاره کړی وُو.

د بنی اِسرائيلو د مالِک خُدائ عبادت بس کول

۱۱ نو بنی اِسرائيلو د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه او د
بعل د بُتانو عبادت يې شروع کړو. ۱۲ هغوئ د مالِک خُدائ
عبادت پرېښودو، کوم چې د هغوئ د پلار نيکهٔ خُدائ پاک
وو، هغه خُدائ پاک چې هغوئ يې د مِصر د مُلک نه
راويستلی وُو او هغوئ د نورو معبودانو عبادت شروع کړو، د
هغه خلقو د معبودانو چې د هغوئ په خواوشا کښې اوسېدل،
هغوئ ورته سجدې وکړې او مالِک خُدائ يې په غصه کړو.
۱۳ هغوئ د مالِک خُدائ عبادت پرېښودو او د بعل او
عستارات خِدمت يې شروع کړو. ۱۴ نو مالِک خُدائ بنی
اِسرائيلو ته سخت غصه شو او هغوئ يې ډاکوانو ته حواله
کړل او ډاکوانو هغوئ لوټ کړل. هغهٔ په هغوئ باندې ټول د
خوا او شا دشمنان غالِب کړل، نو هغوئ نور د دې جوګه نهٔ

وُو چې خپلو دشمنانو ته ټينګ شی. ١٥ هر ځل چې هغوئ
جنګ له تلل، نو مالِک خُدائ به د هغوئ خِلاف وو او هغوئ
به يې د شکست سره مخ کول، لکه څنګه چې هغهٔ فرمائيلی
وُو چې هغه به هم داسې وی. هغوئ په سخت کړاؤ کښې
راګېر وُو. ١٦ بيا مالِک خُدائ په بنی اِسرائيلو باندې
قاضيان مقرر کړل او دې قاضيانو د ډاکوانو نه خلاص
کړل. ١٧ خو بنی اِسرائيلو خپلو قاضيانو ته غوږ ونهٔ نيولو.
بنی اِسرائيلو د مالِک خُدائ سره بې‌غېرتی وکړه او د نورو
معبودانو عبادت يې وکړو. هغوئ زر د هغې لارې نه واوړېدل
چې په کومه د هغوئ پلار نيکهٔ روان وُو، چې هغوئ په
فرمانبرداری سره د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق روان وُو.
١٨ کله هم چې مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو له يو قاضی
ورکړو، نو مالِک خُدائ به د هغه قاضی مل وو او خلق به يې
د خپلو دشمنانو نه بچ کول چې تر کومې به هغه قاضی
ژوندے وو. نو مالِک خُدائ به په هغوئ رحم کولو ځکه
هغوئ د خپلو تکليفونو او مصيبتونو لاندې فرياد کولو. ١٩
خو چې کله به قاضی مړ شو، نو خلق به هم هغه ناولو
کارونو ته وروګرځېدل او د مخکښېنی نسل نه به يې بدتر عمل
کولو. هغوئ به د نورو معبودانو خِدمت او عبادت کولو او د
خپلو بدو عملونو او خپلو ضدی طريقو پرېښودو نه به يې
اِنکار کولو. ٢٠ نو مالِک خُدائ به بنی اِسرائيلو ته سخت په
قهر شو او ويه يې فرمائيل، ”دې نسل هغه لوظ مات کړے
دے چې ما يې د دوئ پلار نيکهٔ له د پوره کولو حُکم ورکړے
وو. ځکه چې دوئ زما نافرمانی کړې ده، ٢١ د يشوَع د
مرګ په وخت چې په هغه مُلک کښې کوم قومونه پاتې وُو نو
زهٔ به هغوئ نور نهٔ شړم. ٢٢ زهٔ به هغوئ د دې دپاره

استعمال کړم چې دا معلومه کړم چې دا بنی اِسرائیلیان د
خپل پلار نیکۀ په شان زما په لاره روان دی او کۀ نه.“ ٢٣
نو مالِک خُدائ هغه قومونه پرېښودل چې په هغه مُلک کښې
پاتې شی، هغۀ نۀ یشوَع له په هغوئ باندې فتح ورکړه او نۀ یې
د یشوَع د مرګ نه پس زر هغوئ وشړل.

په هغه مُلک کښې پاتې شوی قومونه

٣ ١ بیا مالِک خُدائ څۀ قومونه په هغه مُلک کښې د دې
دپاره پرېښودل چې هغه بنی اِسرائیلیان وآزمائی چې کوم د
کنعان په جنګونو کښې شامل نۀ وُو. ٢ هغۀ داسې د دې
دپاره وکړل چې د بنی اِسرائیلو هر یو نسل ته د جنګ چل
وښائی، خصوصاً هغوئ ته چې کومو مخکښې هیڅکله هم
جنګ نۀ دے کړے. ٣ په هغه مُلک کښې پینځۀ فلستی
ښارونه پاتې شول، ټول کنعانیان، صیدانیان او حِویان چې د
بعل حرمون غر نه واخله د حمات درې پورې د لبنان په
غرونو کښې اوسېدل. ٤ هغوئ د بنی اِسرائیلو دپاره یو
آزمېښت وو، چې دا معلومه شی چې مالِک خُدائ د موسیٰ
په ذریعه بنی اِسرائیلو له کوم حُکمونه ورکړی وُو چې په هغې
باندې عمل کوی او کۀ نه. ٥ نو داسې بنی اِسرائیل د
کنعانیانو، حِتیانو، اموریانو، فرزیانو، حِویانو او یبوسیانو
سره اوسېدل. ٦ هغوئ د دوئ لونړه وادۀ کړې او خپلې
لونړه یې د هغوئ زامنو له ورکړې او د هغوئ د معبودانو
عبادت یې وکړو.

عتنی‌ایل

۷ بنی اِسرائیلو د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه، خپل
خُدائ پاک يې هېر کړو او د بعل او اشيرې د بُتانو عبادت يې
وکړو. ۸ نو مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو ته په قهر شو او د
مسوپتاميه بادشاه کوشن رِسعتيم ته يې حواله کړل او اتۀ
کاله يې په هغوئ حکومت وکړو. ۹ بيا بنی اِسرائیلو مالِک
خُدائ ته فرياد وکړو او مالِک خُدائ د هغوئ د بچ کولو
دپاره يو خلاصونکے ورولېږلو. دا عتنی‌ایل وو چې د کالب د
کشر ورور قنز زوئ وو. ۱۰ د مالِک خُدائ روح په هغۀ
نازل شو او هغه د بنی اِسرائیلو قاضی شو. عتنی‌ایل جنګ له
لاړو او مالِک خُدائ هغۀ له د مسوپتاميه په بادشاه باندې فتح
ورکړه. ۱۱ څلوېښت کاله په هغه مُلک کښې امن وو او بيا
د قنز زوئ عتنی‌ایل مړ شو.

اهُود

۱۲ بنی اِسرائیلو د مالِک خُدائ خِلاف بيا ګناه وکړه، نو د
دې په وجه مالِک خُدائ د موآب بادشاه عجلون د بنی
اِسرائیلو نه طاقتور کړو. ۱۳ عجلون عمونيان او عماليقيان
د ځان سره ملګری کړل، هغوئ بنی اِسرائیلو له شکست
ورکړو او د کجورو ښار يريحو يې قبضه کړو. ۱۴ بنی
اِسرائیلیان اتلس کاله د عجلون بادشاه د اختيار د لاندې وُو.
۱۵ بيا بنی اِسرائیلو مالِک خُدائ ته فرياد وکړو او مالِک
خُدائ د هغوئ د بچ کولو دپاره يو خلاصونکے ورولېږلو. د
هغۀ نوم اهُود وو، هغه د بنيامين د قبيلې د جيرا زوئ وو او
هغه ګس متے وو. بنی اِسرائیلو اهُود د موآب بادشاه عجلون

ته د محصُول سره ورولېږلو. ۱۶ اهُود يوه دوه مخيزه تُوره
جوړه کړې وه چې تقريباً اتلس اِنچې اوږده وه. هغهٔ دا د
خپلو جامو لاندې د ښي پښې سپينې پورې تړلې وه. ۱۷ بيا
هغهٔ محصُول عجلون له يوړو، څوک چې ډېر څورب سړے
وو. ۱۸ کله چې اهُود هغهٔ له محصُول ورکړو، چې کومو
سړو دا راوړے وو نو هغوئ يې رُخصت کړل. ۱۹ خو چې
کله اهُود د کاڼو بُتانو ته ورسېدو چې جِلجال ته نزدې وو، نو
عجلون ته راواپس شو او ورته يې ووئيل، "بادشاه سلامت،
زما سره ستا دپاره يو د راز خبره ده." نو بادشاه ورته ووئيل،
"اوس خبره مهٔ کوه." او د هغهٔ ټول نوکران د هغهٔ د حضور
نه لاړل. ۲۰ بيا چې کله بادشاه په چت باندې په خپله يخه
کوټه کښې ناست وو، اهُود هغهٔ له ورَغلو او ورته يې ووئيل،
"زما سره ستا دپاره د خُدائ پاک نه يو پېغام دے." نو
بادشاه د تخت نه پاڅېدو. ۲۱ اهُود د خپل ګس لاس سره د
ښي طرف نه تُوره راوويسته او د بادشاه په خېټه کښې يې ننه
ويستله. ۲۲ تُوره دومره ډُوبه لاړه چې د دې لاسکے په
وازګه باندې پټ شو. اهُود تُوره د بادشاه د خېټې نه راونهٔ
ويستله او د بادشاه کولمو نه ګند راووتلو. ۲۳ بيا اهُود
برنډې ته ووتلو، هغهٔ پسې يې دروازې بندې کړې او تالې يې
ولګولې، ۲۴ او ترې نه لاړو. نوکران راغلل او وې ليدل چې
دروازې تاله وې، هغوئ صِرف دا خيال کولو چې بادشاه
دننه دے او متيازې کوی. ۲۵ هغوئ تر څهٔ وخته پورې
انتظار وکړو، خو چې هغهٔ بيا هم دروازه کولاو نهٔ کړه، نو
هغوئ چابي واخستله او دا يې کولاو کړه. او د هغوئ نېک
دننه په فرش باندې مړ پروت وو. ۲۶ په کوم وخت چې
هغوئ اِنتظار کولو نو اهُود وتښتېدو، هغه د کاڼو بُتانو نه تېر

شو او سعيرت ته وتښتېدو. ٢٧ کله چې هغه د غرونو مُلک
اِفرائيم ته ورسېدو، نو هغهٔ بيګل وغږولو چې بنی اِسرائيليان د
جنګ دپاره راغونډ کړی، بيا يې هغوئ د غر نه لاندې بوتلل.
٢٨ هغهٔ ورته ووئيل، ”په ما پسې راځئ. مالِک خُدائ تاسو
له په خپلو دشمنانو يعنې موآبيانو باندې فتح درکړې ده.“ نو
هغوئ په اهُود پسې لاندې لاړل او هغه ځائ يې قبضه کړو
چې په کوم ځائ کښې به موآبيان د اُردن سيند نه پورې وتل،
هغوئ هيچا له هم د پورې وتلو اجازت ورنهٔ کړو. ٢٩ هغوئ
په هغه ورځ باندې تقريباً لس زره ښهٔ، تکړه موآبيان فوجيان
ووژل، يو هم ونهٔ تښتېدلو. ٣٠ په هغه ورځ بنی اِسرائيلو
موآبيانو له شکست ورکړو او اتيا کاله په هغه مُلک کښې امن
وو.

شمجر

٣١ ورپسې مشر د عنات زوئ شمجر وو. هغهٔ شپږ سوه
فلستيان په تېرهٔ لښته باندې ووژل او بنی اِسرائيليان يې هم بچ
کړل.

دبوره او برق

٤ ١ د اهُود د مرګ نه پس، بنی اِسرائيلو بيا د مالِک
خُدائ خِلاف ګناه وکړه. ٢ نو مالِک خُدائ هغوئ يو
کنعانی بادشاه يابين ته حواله کړل، چا چې د حصور په ښار
کښې بادشاهی کوله. د هغهٔ د لښکر مشر سِسيرا وو، کوم
چې په حروست هګوئيم کښې اوسېدو. ٣ د يابين نهٔ سوه
د اوسپنې ګاډی وې او هغهٔ د ظلم زياتی سره شل کاله په بنی

اِسرائیلو حکومت وکړو. بیا بنی اِسرائیلو د مدد دپاره مالِک
خُدائ ته فریاد وکړو. ۴ نو د لفیدوت ښځه، دبوره یوه
پېغمبره وه او په هغه وخت کښې هغې د یو قاضی په توګه د
بنی اِسرائیلو خِدمت کولو. ۵ هغه به د اِفرائیم غرونو په
مُلک کښې د راما او بیت‌ایل په مینځ کښې د کجورې یوې
خاص ونې لاندې کښېناسته او بنی اِسرائیل به هلته د فېصلو
کولو دپاره ورتلل. ۶ یوه ورځ هغې په نفتالی کښې د قادِس
ښار د ابی‌نوعم زوئ برق راوغوښتلو او ورته یې وفرمائیل،
"مالِک خُدائ، د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک تا له دا حُکم
درکړے دے چې د نفتالی او زبولون قبیلو نه لس زره سړی
روان کړه او د تبور غر ته یې بوځه. ۷ زهٔ به د یابین د
لښکر مشر سِسیرا وغولوم چې د قیسون سیند سره ستا
خِلاف جنګ وکړی. د هغهٔ سره به خپلې ګاډی او فوجیان
وی، خو زهٔ به تا له په هغهٔ باندې فتح درکړم." ۸ برق
جواب ورکړو، "کهٔ تهٔ ما سره ځې نو زهٔ به لاړ شم، خو کهٔ تهٔ
راسره نهٔ ځې، نو بیا زهٔ هم نهٔ ځم." ۹ هغې جواب ورکړو،
"ټیک ده، زهٔ به تا سره لاړه شم، خو په دې منصوبه کښې به
تا ته عزت نهٔ ملاوېږی، ځکه چې مالِک خُدائ به سِسیرا یوې
ښځې ته حواله کړی." نو دبوره د برق سره قادِس ته روانه
شوه. ۱۰ برق د زبولون او نفتالی قبیلې قادِس ته
راوغوښتلې او لس زره سړی په هغهٔ پسې روان ؤو. دبوره د
هغهٔ سره لاړه. ۱۱ په دې دوران کښې قینی حِبر په ضعننیم
کښې د خېړې ونې سره نزدې د قادِس سره خپله خېمه
لګولې وه. هغه د نورو قینیانو نه لرې تلے وو، چې هغوئ د
موسیٰ د اوخې حوباب اولاد وو. ۱۲ کله چې سِسیرا خبر
شو چې برق د تبور غرونو ته ختلے دے، ۱۳ نو هغهٔ خپلې

نهٔ سوه د اوسپنې ګاډۍ او ټول سړی راوغوښتل او هغوئ
يې د حروست هګوئيم نه د قيسون سيند ته ولېږل. ۱۴
دبورې برق ته ووئيل، ”لاړ شه. مالِک خُدائ به ستا لاربښودنه
کوی، نن هغهٔ تا له په سِسيرا باندې فتح درکړې ده.“ نو برق د
خپلو لسو زرو سړو سره د تبور غر نه راکوز شو. ۱۵ کله
چې برق او د هغهٔ لښکر حمله وکړه، نو مالِک خُدائ سِسيرا
د خپلو ټولو جنګی ګاډو او سړو سره په وارخطايۍ آخته
کړل. سِسيرا د خپلې ګاډۍ نه راټوپ کړل او پېدل وتښتېدو.
۱۶ برق تر حروست هګوئيم پورې په ګاډو او لښکر پسې وو
او د سِسيرا ټول لښکر ووژلے شو. يو سړے هم پاتې نهٔ شو.
۱۷ سِسيرا د قينی حِبر ښځې ياعيل خېمې ته وتښتېدو، ځکه
چې د حصور بادشاه يابين د حِبر د خاندان سره د امن تړون
وو. ۱۸ ياعيل د سِسيرا سره مِلاوېدو دپاره راووتله او ورته
يې ووئيل، ”صاحِبه، دننه راشه، زما خېمې ته دننه راشه. مهٔ
يرېږه.“ نو هغه دننه راغلو او هغه يې په بستره کښې پټ کړو.
۱۹ هغهٔ هغې ته ووئيل، ”زهٔ ترږے يم، ما له لږې اوبهٔ راکړه.“
نو هغې د پيو مشکيزه کولاو کړه، پئ يې په هغهٔ وڅښل او بيا
يې پټ کړو. ۲۰ بيا هغهٔ ورته ووئيل، ”د خېمې د دروازې په
خولهٔ کښې ودرېږه، چې څوک راځی او تپوس کوی چې دلته
څوک شته، نو ورته وايه چې نشته.“ ۲۱ سِسيرا ډېر ستړے
وو او په خوږ خوب اودهٔ شو. نو ياعيل څټک او د خېمې
موږے واخستلو، غلې شان هغهٔ له ورغله، هغې ورله موږے
د تندی نه پورې غاړه وويستلو او موږے په زمکه کښې هم
ښخ شو او هغه مړ شو. ۲۲ کله چې برق په سِسيرا پسې وو
نو ياعيل مِلاوېدو دپاره ورووتله او ورته يې ووئيل، ”دلته
راشه. زهٔ به تا ته هغه سړے وښايم چې تهٔ يې ګورې.“ نو هغه
د هغې سره دننه لاړو او سِسيرا هلته په زمکه مړ پروت وو

چې په تندی کښې يې د خېمې موږے تک وهلے شوے وو.
٢٣ په هغه ورځ خُدائ پاک بنی اِسرائيلو له په کنعانی بادشاه
يابين باندې فتح ورکړه. ٢٤ بنی اِسرائيل په هغۀ باندې دومره
زورَور شول چې تباه يې کړو.

د دبوره او برق حمد

٥ ١ په هغه ورځ دبورې او د ابی‌نوعم زوئ برق دا حمد
ووئيلو، ٢ ”د مالِک خُدائ ثناء دې وی. مشرانو د بنی
اِسرائيلو لارښودنه وکړه، او خلقو په خوشحالئ سره ځانونه
پېش کړل. ٣ واورئ اے بادشاهانو، حکومت کوونکو غوږ
ونيسئ. زۀ به د مالِک خُدائ ثناء صِفت وکړم او ساز به
وغږوم هغه مالِک خُدائ ته چې د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک
دے. ٤ مالِکه خُدايه، کله چې تۀ د سعير د غرونو نه لاړې،
کله چې تۀ د ادوم د علاقې نه راووتلې، زمکه ولړزېدله او د
آسمان نه باران ووريدلو. آو، اوبۀ د وريځو نه راتوې شوې.
٥ د سينا مالِک خُدائ په وړاندې غرونه ولړزېدل، د مالِک
خُدائ په وړاندې چې د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک دے. ٦ د
عنات زوئ شمجر په وخت کښې، د ياعيل په وخت کښې،
قافلې په زمکه کښې نورې نۀ تلې، او مسافر په تاو راتاو لارو
باندې تلل. ٧ د بنی اِسرائيلو کلی پرېښودلے شول، او دا
خالی پاتې شول تر دې پورې چې دبوره د بنی اِسرائيلو د مور
په شان راپېدا شوه. ٨ بيا په هغه مُلک کښې جنګ وو کله
چې بنی اِسرائيلو نوی معبودان خوښ کړل. د بنی اِسرائيلو په
ځلوېښتو زرو سړو کښې، داسې څوک نۀ وُو چې هغوئ ډال
يا نيزه وړے وې. ٩ زما زړۀ د بنی اِسرائيلو د مشرانو سره

ترلې دے د هغه کسانو سره چې خپل ځانونه د جنګ دپاره
پېش کول. د مالِک خُدائ ثناء صِفت دې وى. ۱۰ ووايئ
تاسو چې په سپينو خرونو باندې سورلى کوئ، او تاسو په
ښو قالينونو باندې کښېنئ، او تاسو په لاره باندې پېدل مزل
کوئ. ۱۱ د اوبو په ګودرو کښې د سندرغاړو آواز واورئ.
هغوئ د مالِک خُدائ فتحې بيانوى، چې د بنى اِسرائيلو فتحې
دى. بيا د مالِک خُدائ خلق د ښار د دروازو طرف ته روان
شول. ۱۲ پاڅه، پاڅه. دبورې، پاڅه او يوه سندره ووايه، د
ابىنوعم زويه برقه، پاڅه، خپل قېديان روان کړه. ۱۳ بيا
پاتې شوى مشران راکوز شول، د مالِک خُدائ خلق د
طاقتورو خِلاف راکوز شول. ۱۴ هغوئ د اِفرائيم نه مېدان ته
راغلل، د بنيامين په قبيله او د هغوئ په خلقو پسې. مشران د
مکير نه راکوز شول، او آفسران د زبولون نه. ۱۵ د يساکار
مشران د دبورې سره راغلل، يساکار او برق هم راغلل، او
هغوئ په مېدان کښې په هغۀ پسې روان وُو. خو د روبين
قبيله شش او پنج کښې شوه، هغوئ دا فېصله ونۀ کړے شوه
چې راشى. ۱۶ هغوئ ولې د ګېډو سره وروستو پاتې شول؟
چې شپانو ته غوږ ونيسى چې رَمو ته آوازونه کوى؟ آو، د
روبين قبيله شش او پنج کښې شوه، هغوئ دا فېصله ونۀ
کړے شوه چې راشى. ۱۷ د جاد قبيله د اُردن نمرخاتۀ
طرف ته پاتې شوه، او د دان قبيله د سمندرى جهازونو سره
ولې پاتې شوه؟ د آشر قبيله د سمندر په غاړه پاتې شوه،
هغوئ د سمندر په غاړه پاتې شول. ۱۸ خو د زبولون او
نفتالى خلقو خپل ژوند د جنګ مېدان په خطره کښې
واچولو. ۱۹ په تعنک کښې، د مِجدو نِهر سره، بادشاهان
راغلل او هغوئ جنګ وکړو، د کنعان بادشاهانو جنګ وکړو،

خو هغوئ سپين زر لوټ نۀ کړل. ۲۰ د آسمان نه ستورو
جګړه کوله، څنګه چې هغوئ په آسمان کښې حرکت کولو،
ستورو د سِسيرا خِلاف جګړه وکړه. ۲۱ په قيسون کښې يو
سېلاب هغوئ يوړل د قيسون تېز درياب هغوئ په مخه کړل.
زۀ به روان شم او د طاقت سره به روان يم. ۲۲ بيا آسونه په
منډه راغلل، او د خپلو پښو د سومونو نښې يې په زمکه باندې
جوړې کړې. ۲۳ د مالِک خُدائ فرښته فرمائی، ”د ميروز په
خلقو دې لعنت وی، په هغوئ دې سخت لعنت وی. ځکه چې
هغوئ د مالِک خُدائ په جنګ کښې د مدد دپاره رانۀ غلل،
هغوئ د تکړه جنګ کوونکو خِلاف د مالِک خُدائ مدد ونۀ
کړو.“ ۲۴ ياعيل د ټولو ښځو نه بختوره ده، چې د قينی حِبر
ښځه ده، د ټولو نه بختوره ښځه چې په خېمو کښې اوسيږی.
۲۵ سِسيراه اوبۀ وغوښتلې، خو هغې پئ ورکړل، هغې په يو
ښُکلی جام کښې ورله شُملې راوړې. ۲۶ هغې په يو لاس
کښې د خېمې موږے راوړو، او په بل لاس کښې د مزدور
څټک، هغې سِسيرا ووهلو او د هغۀ کوپړۍ يې ماته کړه، او
تندے يې ورله سورے کړو. ۲۷ د هغې په پښو کښې
راپرېوتلو، وغورزېدلو او د هغې پښو کښې پروت وو. د هغې
په پښو کښې لاندې پرېوتو، هغه په زمکه وغورزېدلو او مړ
شو. ۲۸ د سِسيرا مور د کړکۍ د جالۍ نه بهر نظر واچولو،
هغې تپوس وکړو، ”د هغۀ ګاډۍ ولې دومره ناوخته کړو؟
مونږ ولې د هغۀ د ګاډۍ آواز نۀ اورو؟“ ۲۹ هوښيارو ښځو
جواب ورکړو، بلکې هغې به ځان ته په خپله بيا بيا دا وئيل،
۳۰ ”هغوئ لوټ شوے مال تقسيموی، د هر فوجی دپاره
يوه يا دوه ښځې، د سِسيرا دپاره به رنګ شوې جامې وی،
آو، هغه ښې ګُلکاری شوې ټوکرې چې زما د غاړې دپاره

دی.“ ۳۱ مالِکه خُدايه، ستا ټول دشمنان دې هم داسې مړهٔ
شی، خو ستا دوستان دې د خپل ټول زور سره د ختونکی
نمر په شان وځليږی.“

او څلوېښت کاله په هغه مُلک کښې امن وو.

جدعون

۶ ۱ بنی اِسرائيلو د مالِک خُدائ خِلاف بيا ګناه وکړه، نو
هغهٔ د ميديان خلق دې ته پرېښودل چې اووهٔ کاله په هغوئ
بادشاهی وکړی. ۲ ميديانيان د بنی اِسرائيلو نه طاقتور وُو
او بنی اِسرائيليان د هغوئ نه په غارونو او د غرونو په نورو
محفوظو ځايونو کښې پټېدل. ۳ چې کله به هم بنی اِسرائيلو
څهٔ تخم وکَرلو، نو ميديانيان به د عماليقيانو او د صحرا د
قبيلو سره راتلل او په هغوئ به يې حمله کوله. ۴ هغوئ به
په هغه مُلک کښې خيمې ودرولې او په جنوب کښې د غزه نه
ګېرچاپېره علاقې پورې فصلونه به يې تباه کول. هغوئ به
ټولې ګډې، ښاروی او خرونه بوتلل او بنی اِسرائيلو ته به يې د
ژوند تېرولو دپاره هيڅ هم نهٔ پرېښودل. ۵ هغوئ به د
مُولخانو د لښکر په شان د خپلو ښاروو او خيمو سره راتلل.
هغوئ او د هغوئ اوښان د شمېر نه بهر وُو. هغوئ راغلل او
زمکه يې ورانه ويجاړه کړه، ۶ بنی اِسرائيليان د ميديانيانو
په وجه بېوسه شول. نو بنی اِسرائيلو مالِک خُدائ ته د مدد
دپاره فرياد وکړو. ۷ کله چې بنی اِسرائيلو د ميديانيانو په
وجه مالِک خُدائ ته فرياد وکړو، ۸ نو هغهٔ د هغوئ دپاره
يو پېغمبر راولېږلو او هغهٔ وفرمائيل، ”ما مالِک خُدائ تاسو

په مِصر کښې د غلامۍ نه راوويستلئ. ۹ ما تاسو د
مِصريانو نه او د هغه خلقو نه بچ کړئ چې هغوئ ستاسو
سره په دې مُلک کښې جنګ وکړو. چې تاسو مخ په وړاندې
تلئ نو ما هغوئ وشړل او ما تاسو له د هغوئ مُلک درکړو.
۱۰ ما تاسو ته وفرمائيل چې زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ
پاک يم او تاسو به د اموريانو معبودانو عبادت نۀ کوئ د چا
په مُلک کښې چې اوس تاسو اوسيږئ. خو تاسو ما ته غوږ
ونۀ نيولو.“ ۱۱ بيا د مالِک خُدائ فرښته د عفره کلی ته
راغله او د څېړې د ونې لاندې کښېناسته چې دا ونه د يوآس
وه، يوآس د ابيعزر د قبيلې سړے وو. د هغۀ زوئ جدعون په
پټه باندې د انګورو په لنګرۍ کښې غنم ټکول، د دې دپاره چې
ميديانيان يې ونۀ ګورى. ۱۲ د مالِک خُدائ فرښته هلته هغۀ
ته راڅرګنده شوه او ورته يې وفرمائيل، ”اے تکړه او طاقتور
سړيه. مالِک خُدائ ستا مل دے.“ ۱۳ جدعون ورته
وفرمائيل، ”صاحِبه، مالِک خُدائ چې زمونږ مل دے نو دا
هر څۀ په مونږ ولې شوی دی؟ هغه ټول عجيبه کارونه چرته
دی چې زمونږ پلار نيکۀ مونږ ته وئيل چې مالِک خُدائ کول،
هغوئ يې څنګه د مِصر نه راوويستل؟ مالِک خُدائ مونږ
پرېښودلی يُو او ميديانيانو ته يې مونږ حواله کړی يُو.“ ۱۴
بيا مالِک خُدائ هغۀ له حُکم ورکړو، ”تکړه شه او ورشه او
بنی اِسرائيليان د ميديانيانو نه بچ کړه. زۀ په خپله تا لېږم.“
۱۵ جدعون ورته په جواب کښې وفرمائيل، ”زۀ بنی
اِسرائيليان څنګه خلاص کړم؟ د منسی په قبيله کښې د ټولو
نه کمزورې قبيله زما ده او زۀ په خپل خاندان کښې د ټولو نه
کشر يم.“ ۱۶ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”خو زۀ به ستا
مل يم او تۀ به ميديانيان داسې ووهې لکه چې هغوئ صرِف

يو کس وی.“ ۱۷ جدعون جواب ورکړو، ”کۀ تۀ زما نه
خوشحاله يې نو ما ته ځۀ نښې وښايه چې تۀ په رښتيا مالِک
خُدائ يې. ۱۸ تۀ تر هغې پورې دلته ايسار شه چې زۀ تا له
خپله نذرانه راوړم.“ هغۀ ورته وفرمائيل، ”زۀ به ستا تر واپس
راتلو پورې ايسار يم.“ ۱۹ نو جدعون خپل کور ته دننه لاړو
او يو د چېلۍ بچے يې پوخ کړو او د لسو کلو اوړو نه يې
پتيره روټۍ تياره کړه. هغۀ غوښه په يوه ټوکرۍ کښې کېښوده
او ښوروا يې په يو لوښى کښې واچوله او دا يې د مالِک
خُدائ فرښتې له ورکړل چې د خېړۍ د ونې لاندې وه. ۲۰
فرښتې هغۀ له حُکم ورکړو، ”غوښه او روټۍ په دې ګټ
باندې کېږده او ښوروا ورباندې واچوه.“ نو جدعون هم
داسې وکړل. ۲۱ بيا د مالِک خُدائ فرښتې چې کومه امسا
نيولې وه د هغې سر يې د غوښې او روټۍ سره ولګولو. د ګټ
نه اور راووتلو او غوښه او روټۍ يې وسوزوله. فرښته بيا پناه
شوه. ۲۲ جدعون ته دا پته ولګېده چې هغۀ د مالِک خُدائ
فرښته ليدلې ده او په يره کښې هغۀ وفرمائيل، ”مالِکه خُدايه
پاکه، ما ستا فرښته مخامخ وليدله.“ ۲۳ خو مالِک خُدائ
هغۀ ته وفرمائيل، ”تا ته دې خير وی. مۀ يرېږه. تۀ به نۀ
مرې.“ ۲۴ جدعون هلته مالِک خُدائ ته يوه قربانګاه جوړه
کړه او ”مالِک خُدائ خير دے“ نوم يې پرې کېښودو. دا تر
اوسه پورې په عفره کښې ولاړه ده چې دا د ابيعزر د قبيلې
ده. ۲۵ په هغه شپه مالِک خُدائ جدعون ته وفرمائيل، ”د
خپل پلار غوَيے او يو بل غوَيے چې د اوو کالونو وی بوځه،
د خپل پلار قربانګاه راوغورزوه چې د بعل دپاره ده او د
هغې په خوا کښې د اشيرې ستنه ماته کړه. ۲۶ په دې لوړ
ځائ باندې مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته يوه صحيح

قربانګاه جوړه کړه. بيا هغه دوېم غوَيے بوځه او د يوې
قربانۍ په توګه يې پوره وسوزوه، د دې په سوزولو کښې د
اشيرې د ستنې لرګى استعمال کړه چې تا ټوټې ټوټې کړې
دى.“ ۲۷ نو جدعون خپل لس نوکران بوتلل او هم هغه شان
يې وکړل چې څنګه مالِک خُدائ ورته فرمائيلى وُو. هغه د
خپل خاندان او د ښار د خلقو نه سخت يرېدو چې د ورځې
يې داسې کړے وے، نو هغۀ د شپې داسې وکړل. ۲۸ کله
چې په وريسې سحر د ښار خلق وختى پاڅېدل نو هغوئ ته
پته ولګېده چې د بعل قربانګاه او د اشيرې نښې ماتې شوې
دى او دوېم غوَيے په هغه قربانګاه باندې سوزولے شوے
دے چې هلته جوړه شوې وه. ۲۹ هغوئ د يو بل نه تپوس
وکړو، ”دا چا کړى دى؟“ هغوئ ښۀ معلومات وکړو او پته
ورته ولګېده چې د يوآس زوئ جدعون دا کړى دى. ۳۰ نو
بيا هغوئ يوآس ته ووئيل، ”خپل زوئ دلته بهر راوباسه چې
مړ يې کړُو. ځکه چې هغۀ د بعل قربانګاه تباه کړې ده او د
اشيرې ستنه يې ټوټې کړې ده.“ ۳۱ خو يوآس هغه ټولو ته
ووئيل چا يې چې مخالفت کولو، ”تاسو د بعل صفائى کوئ
څۀ؟ تاسو د هغۀ دپاره بحث کوئ؟ هر څوک چې د هغۀ
صفائى کوى نو هغه به د سحر نه مخکښې ووژلے شى. کۀ
بعل خُدائ وى، نو هغه دې خپل ځان بچ کړى. دا د هغۀ
قربانګاه وه چې تباه کړے شوه.“ ۳۲ نو د هغه وخت نه
جدعون په يربعل باندې مشهور شو، کله چې يوآس وئيلى وُو،
”پرېږده چې بعل خپل ځان بچ کړى، دا د هغۀ قربانګاه ده
چې تباه کړے شوه.“ ۳۳ نو ټول ميديانيان، عماليقيان او د
صحرا قبيلې راغونډې شوې، د اُردن سيند نه پورې وتل او د
يزرعيل په ميدان کښې يې خيمې ولګولې. ۳۴ د مالِک خُدائ

روح په جدعون نازل شو، نو هغهٔ بيګل وغږولو او د ابيعزر د
قبيلې سړى يې راوغوښتل چې هغهٔ پسې روان شى. ۳۵ هغهٔ
د منسى ټولې علاقې دوارو برخو ته پېغام وړُونکى ولېږل چې
هغوئ راوغواړى او چې دهٔ پسې روان شى. هغهٔ د آشر،
زبولون او نفتالى قبيلو ته پېغام وړُونکى ولېږل او هغوئ هم د
دهٔ سره شاملېدو دپاره راغلل. ۳۶ بيا جدعون خُدائ پاک ته
وفرمائيل، ”تهٔ وائې چې دا فېصله دې کړې ده چې تهٔ به ما د
بنى اِسرائيلو د خلاصولو دپاره استعمالوې. ۳۷ تيک ده، زهٔ
به په درمند باندې دا وړى وغوړوم. خو کهٔ په سحر کښې
پرخه صِرف په وړى باندې وى او په زمکه باندې نهٔ وى، نو
ما ته به پته ولګى چې د بنى اِسرائيلو بچ کولو دپاره به تهٔ ما
استعمالوې.“ ۳۸ نو هم دغه شان وشول. کله چې جدعون
وربسې سحر وختى پاڅېدو، هغهٔ وړى نچوړ کړه او دومره
ډېره پرخه يې ترې نه وويستله چې د اوبو نه يې يو لوښے
ډک شو. ۳۹ جدعون خُدائ پاک ته وفرمائيل، ”ما ته مهٔ
غصه کېږه، ما له اجازت راکړه چې صِرف يوه خبره وکړم.
ما لږ پرېږده چې په وړى باندې يو بل آزمېښت وکړم. دا ځل
پرېږده چې وړى اوچه وى او زمکه لمده وى.“ ۴۰ په هغه
شپه خُدائ پاک هغه هر څهٔ وکړل. په وربسې سحر وړى
اوچه وه، خو زمکه په پرخه باندې لونده وه.

د جدعون ميديانيانو له شکست ورکول

۷ ۱ يوه ورځ جدعون او د هغهٔ ټول سړى وختى پاڅېدل
او د حرود چينې په خوا کښې يې خېمې ولګولې. د ميديانيانو
خېمې د هغوئ شمالى طرف ته په مېدان کښې د موره غر ته

نزدې وې. ٢ مالِک خُدائ جدعون ته وفرمائيل، ”تا سره
چې کوم سړى دى دا زما دپاره ډېر زيات دى چې هغوئ له
په ميديانيانو باندې فتح ورکړم. کېدے شى چې هغوئ دا
سوچ وکړى چې هغوئ د خپل طاقت سره دا ګټه موندلې ده،
نو مغروره به شى. ٣ خلقو ته اِعلان وکړه، هر څوک چې
يرېدلې وى يا يې زړونه بائيللى وى نو هغوئ دې واپس کور ته
لاړ شى او مونږ به دلته د جِلعاد د غر سره ايسار شو.“ نو
دوويشت زره واپس لاړل او لس زره ايسار شول. ٤ بيا
مالِک خُدائ جدعون ته وفرمائيل، ”تا سره دا سړى اوس هم
ډېر زيات دى. هغوئ لاندې اوبو ته بوځه او زۀ به هغوئ ستا
دپاره هلته بېل بېل کړم. چې زۀ تا ته ووايم چې دا سړى به تا
سره خامخا ځى نو هغه به ځى او چې کوم سړى درته ووايم
چې نۀ به ځى نو هغه به نۀ ځى.“ ٥ جدعون سړى اوبو له
بوتلل او مالِک خُدائ هغۀ ته وفرمائيل، ”هغه کسان چې د
سپى په شان په ژبه اوبۀ څښى، د هغه ټولو نه جدا کړه چې په
خپلو ګونډو باندې ټيټ شى او اوبۀ وڅښى.“ ٦ هلته درې
سوه سړى داسې وُو چې هغوئ په لَپو کښې اوبۀ راواخستلې
او وې څښلې، او نور ټول په خپلو ګونډو باندې ټيټ شول او
اوبۀ يې وڅښلې. ٧ مالِک خُدائ جدعون ته وفرمائيل، ”د
دې درې سوو سړو په ذريعه چې په لَپو باندې اوبۀ څښى، زۀ
به تاسو بچ کړم او په ميديانيانو باندې به فتح درکړم. باقى
نور ټول کورونو ته ولېږه.“ ٨ نو جدعون هغه ټول بنى
اِسرائيليان کور ته ولېږل بغير د هغه درېو سوو نه، چا چې
بيګلې او سامان ساتلے وو. د ميديانيانو کېمپ د هغوئ نه
لاندې په مېدان کښې وو. ٩ په هغه شپه مالِک خُدائ
جدعون له حُکم ورکړو، ”پاڅه او په خېمو حمله وکړه، زۀ تا

له په هغوئ باندې فتح درکوم. ١٠ خو کۀ تۀ د حملې کولو
نه يرېږې، نو د خپل نوکر فوراه سره لاندې خېمو ته لاړ شه.
١١ چې هغوئ څۀ وائی نو تۀ به هغه واورې او تا ته به د
حملې کولو حوصله مِلاو شی.“ نو جدعون او د هغۀ نوکر
فوراه د دشمنانو د خېمو غاړې ته لاړل. ١٢ میدیانیان،
عمالیقیان او د صحرا قبیلو سړی د مُولخانو د لښکر په شان
په مېدان کښې خوارۀ شوی وُو او د هغوئ اوښان د سمندر د
شګو په شان بےشمېره وُو. ١٣ کله چې جدعون راورسېدو،
هغۀ واورېدل چې يو سړے خپل ملګری ته خوب بیانوی. هغۀ
وفرمائیل، ”ما خوب ولیدو چې د اوربشو يو ګول روټۍ
راورغړېده او يوه خېمه يې ووهله، خېمه په بل مخ واوړېدله
او راوغورزېدله.“ ١٤ د هغۀ دوست جواب ورکړو، ”دا د
بنی اِسرائیلو تُوره ده چې د يوآس زوئ جدعون دے، د دې
بل هیڅ مطلب نشته. خُدائ پاک هغۀ له په میدیانیانو او
زمونږ په ټول لښکر باندې فتح ورکړې ده.“ ١٥ کله چې
جدعون د هغه سړی د خوب او د هغې د مطلب په حقله
واورېدل، نو هغۀ د مالِک خُدائ عبادت وکړو. بیا هغه واپس
د بنی اِسرائیلو خېمو ته لاړو او وې فرمائیل، ”پاڅئ، مالِک
خُدائ تاسو له د میدیانیانو په لښکر باندې فتح درکوی.“ ١٦
هغۀ درې سوه سړی په دريو ډلو کښې تقسیم کړل او هر يو
سړی له يې يو بیګل او يو منګے ورکړو چې په کښې به چراغ
وو. ١٧ هغۀ هغوئ ته وفرمائیل، ”زۀ چې کله د خېمو غاړې
ته ورسېږم، ما ته ګورئ او چې زۀ څۀ کوم نو هغه شان
وکړئ. ١٨ کله چې زۀ او زما قبیله بیګلې وغږوُو، بیا تاسو
خپلې بیګلې د خېمو نه ګېرچاپېره وغږوئ او داسې نعرې
ووهئ، دپاره د مالِک خُدائ او د جدعون.“ ١٩ جدعون او د

هغهٔ سل سړی د نیمې شپې نه لږ مخکښې د خېمو غاړې ته
راغلل، هم په هغه وخت پهره دار بدل شوی وُو. بیا هغوئ
بیګلې وغږولې او چې د هغوئ سره کوم منګی وُو نو هغه یې
مات کړل، ۲۰ او هغه نورو دوو ډلو هم دغه شان وکړل.
هغوئ ټولو په خپلو ګسو لاسونو کښې چراغونه نیولی وُو، په
ښو لاسونو کښې یې بیګلې وې او چغې یې وهلې، ”تُوره د
مالِک خُدائ او جدعون دپاره.“ ۲۱ ټول سړی د خېمو نه
ګېرچاپېره په خپل خپل ځائ باندې ودرېدل او د دشمن ټول
لښکر وتښتېدو او چغې یې وهلې. ۲۲ کله چې د جدعون
سړو بیګلې غږولې، نو مالِک خُدائ د دشمن لښکر دې ته
جوړ کړو چې د خپلو تُورو سره په یو بل باندې حمله وکړی.
هغوئ د بیت‌سِطه پورې د صریرات طرف ته او طبات ته
نزدې ابیل‌محوله پورې منډې وهلې. ۲۳ بیا د نفتالی او آشر
قبیلو او د منسی د دواړو برخو نه سړی راوغوښتلے شول او
هغوئ په میدیانیانو پسې لاړل. ۲۴ جدعون د غرونو مُلک
ټول اِفرائیم ته پېغام وړُونکی ولېږل چې ووائی، ”لاندې راشئ
او د میدیانیانو سره جنګ وکړئ. د اُردن سیند او د بیت‌باره
پورې ټول نِهرونه ونیسئ، چې میدیانیان ترې نه راپورې نهٔ
وځی.“ نو د اِفرائیم سړی راغونډ کړے شول او هغوئ د اُردن
سیند او د بیت‌باره پورې نِهرونه ونیول. ۲۵ هغوئ د
میدیانیانو دوه مشران، عوریب او زئیب ونیول، عوریب یې د
عوریب په ګټ باندې ووژلو او زئیب یې د زئیب د انګورو په
لنګرۍ کښې ووژلو. هغوئ په میدیانیانو پسې وُو او د عوریب
او زئیب سرونه یې جدعون له راوړل، چې هغه اوس د اُردن
نمرخاتهٔ طرف ته وو.

د ميديانيانو آخری شکست

۸ ۱ بيا د اِفرائيم سړو جدعون ته ووئيل، ”کله چې تهٔ د
ميديانيانو سره جنګ له تلې نو مونږ دې ولې ونهٔ غوښتلو؟ تا
مونږ سره داسې سلوک ولې وکړو؟“ او هغوئ ورباندې
سخت تنقيد وکړو. ۲ خو هغهٔ وفرمائيل، ”ما چې څهٔ
کولے شول دا د هغې په نسبت هيڅ هم نهٔ دی څهٔ چې تاسو
کړی دی. کهٔ د اِفرائيم سړو لږ څهٔ هم کړی دی دا د هغې نه
ښهٔ دی څهٔ چې زما ټولې قبيلې کړی دی. ۳ د دې نه
علاوه، د خُدائ پاک د طاقت په ذريعه تاسو د ميديانيانو دوه
مشران عوريب او زئيب ووژل. ما داسې څهٔ نهٔ دی کړی چې
ستاسو سره څان برابر کړم.“ کله چې هغهٔ دا وفرمائيل نو د
هغوئ غصه سړه شوه. ۴ په دې وخت کښې جدعون او د
هغهٔ درې سوه سړی د اُردن سيند له راغلی وُو او د دې نه
پورې وتی هم وُو. هغوئ ډېر ستړی وُو، خو بيا هم په دشمن
پسې وُو. ۵ کله چې هغوئ سُکات ته ورسېدل، نو هغهٔ د
ښار خلقو ته وفرمائيل، ”زما سړو له لږه روټۍ ورکړئ.
هغوئ ډېر ستړی دی او زهٔ د ميديانيانو بادشاهان زِبح او
ضلمنع پسې يم.“ ۶ خو د سُکات مشرانو ووئيل، ”مونږ
ستاسو لښکر له خوراک ولې ورکړو؟ تاسو تر اوسه پورې
زِبح او ضلمنع نهٔ دی نيولی.“ ۷ نو جدعون وفرمائيل،
”ټيک ده. کله چې مالِک خُدائ زِبح او ضلمنع ما ته په حواله
کړی، نو ستاسو غوښې به د صحرا په ازغو او غنو باندې
وشلوم.“ ۸ جدعون فنواېل ته لاړو او هلته يې خلقو ته هم
دغه شان درخواست وکړو، خو د فنواېل خلقو هم د سُکات د
خلقو په شان هم دغه شان جواب ورکړو. ۹ نو هغهٔ هغوئ

ته وفرمائيل، ”زهٔ ځم، په خبر سره به واپس راځم او ستاسو دا برج به راغورزوم.“ ١٠ زِبح او ضلمنع په قرقور کښې د خپل لښکر سره وُو. د صحرا د قبيلو د لښکر نه صرِف پينځلس زره سړی پاتې وُو، يو لاک او شل زره فوجيان وژلے شوی وُو. ١١ جدعون د نوبح او يگبها نمرخاتهٔ طرف ته د قافِلو په لاره لاړو او ناڅاپى يې په لښکر باندې حمله وکړه. ١٢ د ميديانيانو دوه بادشاهان زِبح او ضلمنع وتښتېدل، خو هغه ورپسې وُو او وې نيول او د هغوئ ټول لښکر يې په وارخطايئ آخته کړو. ١٣ کله چې جدعون د حِرس درې په لاره د جنګ نه واپس روان وو، ١٤ هغهٔ د سُکات يو زلمے ونيولو او تپوس يې ترې نه وکړو. هغه زلمی جدعون ته د سُکات د اووهٔ اوياؤ مشرانو نومونه وليکل. ١٥ بيا جدعون د سُکات خلقو له لاړو او ورته يې وفرمائيل، ”تاسو ته ياد دی چې زما د مدد کولو نه مو اِنکار وکړو؟ او وئيل مو چې مونږ ستا ستړی لښکر له هيڅ خوراک نهٔ شو ورکولے ځکه چې تا زِبح او ضلمنع نهٔ دی نيولی. نو وګورئ، هغوئ دا دی.“ ١٦ بيا هغهٔ د صحرا نه ازغی او غنې يوړې او د سُکات مشرانو له يې ورباندې سزا ورکړه. ١٧ هغهٔ په فنوايل کښې برج هم راغورزولو او د ښار خلق يې ووژل. ١٨ بيا جدعون زِبح او ضلمنع نه تپوس وکړو، ”تاسو په تبور کښې څوک وژلی دی؟“ هغوئ جواب ورکړو، ”هغوئ ستا په شان وُو، هر يو کس د بادشاه د زوئ په شان وو.“ ١٩ جدعون ورته وفرمائيل، ”هغوئ زما ورونړه وُو، زما د خپلې مور زامن وُو. زهٔ دا قسم خورم کهٔ تاسو هغوئ وژلی نهٔ وے، نو ما به تاسو نهٔ وژلئ.“ ٢٠ بيا هغهٔ خپل مشر زوئ يتر ته وفرمائيل، ”لاړ شه او هغوئ ووژنه.“ خو هلک خپله

تُوره راونۀ ويستله، ځکه چې هغه هلک وو او يرېدلو. ۲۱ بيا
زِبح او ضلمنع جدعون ته ووئيل، "راشه او په خپله مونږ
ووژنه. څنګه چې سړے وى هغسې يې طاقت وى." نو
جدعون هغوئ ووژل او هغه ټول کالى يې ترې نه يوړل چې د
هغوئ د اوښانو په غاړو کښې وُو. ۲۲ د هغې نه پس، بنى
اِسرائيلو جدعون ته ووئيل، "تۀ او ستا نه پس دې ستا اولاد
زمونږ بادشاهان شى ځکه چې تا مونږ د ميديانيانو نه بچ کړى
يُو." ۲۳ جدعون جواب ورکړو، "نۀ به زۀ او نۀ به زما زوئ
ستاسو حکمران وى. مالِک خُدائ به په خپله ستاسو
حکمران وى." ۲۴ خو هغۀ خپله خبره جارى وساتله، "زۀ
به ستاسو نه يو څيز وغواړم. هر يو کس دې ما له هغه والۍ
راکړى کومې چې تاسو اخستې دى." (د ميديانيانو دا رِواج
وو چې هغوئ به د سرو زرو والۍ اچولې.) ۲۵ خلقو جواب
ورکړو، "مونږ به په داسې کولو خوشحاله شُو." هغوئ يوه
کپړه خوره کړه او چې هغوئ په لوټ مار کښې کومې د سرو
زرو والۍ اخستې وې هغه يې ورباندې کېښودې. ۲۶
جدعون ته چې کومې د سرو زرو والۍ مِلاو شوې وې هغه
تقريباً شل کلو وې او په دې کښې کالى، هارونه او د کاسنى
رنګ جامې شاملې نۀ وې چې د ميديان بادشاهانو اغوستې
او هغه پټه هم په کښې شامله نۀ وه چې د هغوئ د اوښانو په
غاړه وه. ۲۷ جدعون د سرو زرو يو بُت جوړ کړو او په
خپل ښار عفره کښې يې کېښودو. ټولو بنى اِسرائيلو خُدائ
پاک پرېښودو او هلته د بُت عبادت له لاړل. دا د جدعون او
د هغۀ د خاندان دپاره يو دام جوړ شو. ۲۸ نو ميديانيانو د
بنى اِسرائيلو نه شکست وخوړو او هغوئ نور د خطرې سبب
نۀ شول. څلوېښت کاله په هغه مُلک کښې امن وو، تر دې

پورې چې جدعون مړ شو.

د جدعون مرګ

۲۹ جدعون واپس خپل کور ته لاړو او هلته اوسېدو. ۳۰ د
هغهٔ اويا زامن وُو، ځکه چې د هغهٔ ډېرې ښځې وې. ۳۱ په
شِکم کښې د هغهٔ يوه وينځه هم وه، د هغې نه يې يو زوئ وشو
او ابی‌مَلِک نوم يې پرې کېښودو. ۳۲ د يوآس زوئ جدعون
ښهٔ په پوخ عُمر کښې مړ شو او د ابيعزر د قبيلې په ښار عفره
کښې د خپل پلار په اديره کښې ښخ شو. ۳۳ چې څنګه
جدعون مړ شو نو بنی اِسرائيلو بيا د خُدائ پاک سره
بې‌غېرتی وکړه او د بعل د بُتانو عبادت يې وکړو. هغوئ يو
بُت جوړ کړو چې نوم يې بعل‌برِيت وو، ۳۴ او د مالِک
خُدائ خپل خُدائ پاک خِدمت يې نور ونهٔ کړو، چا چې
هغوئ د ګېرچاپېره د خپلو ټولو دشمنانو نه بچ کړی وُو. ۳۵
جدعون چې د بنی اِسرائيلو سره څومره ښهٔ کړی وُو نو
هغوئ د هغهٔ خاندان ته هيڅ وفاداری ونهٔ ښودله.

ابی‌مَلِک

۹ ۱ د جدعون زوئ ابی‌مَلِک د شِکم ښار ته لاړو، چرته
چې د هغهٔ د مور ټول خپلوان اوسېدل او هغوئ ته يې ووئيل
۲ چې د شِکم د خلقو نه تپوس وکړی، ”ستاسو څنګه
خوښه ده چې د جدعون اويا واړه زامن درباندې بادشاهی
وکړی او يا کهٔ صِرف يو کس؟ ياد ساتئ چې ابی‌مَلِک ستاسو
خپله وينه ده.“ ۳ د هغهٔ د مور خپلوانو د شِکم خلقو سره
د دې په حقله د هغهٔ دپاره خبره وکړه او د شِکم خلقو دا

فېصله وکړه چې د ابیمَلِک خبره ومنی ځکه چې هغه يې رشته‌دار وو. ۴ هغوئ هغهٔ له د بعل‌بریت د لوظ عبادتخانې نه اويا د سپينو زرو سيکې ورکړې او په دې پېسو هغهٔ د بېکاره بدمعاشانو یوه ډله ځان سره کړه چې ملګرتيا يې وکړی. ۵ هغه په عفره کښې د خپل پلار کور ته لاړو او هلته يې د يو کانړی دپاسه خپل اويا وروڼه ووژل، چې د جدعون زامن ؤُو. خو د جدعون کشرے زوئ يوتام پټ شو او ونهٔ وژلے شو. ۶ بيا د شِکم او بيت‌مِلو ټول خلق راغونډ شول او په شِکم کښې د څېړی پاکې ونې ته لاړل، چرته چې هغوئ ابیمَلِک بادشاه جوړ کړو. ۷ کله چې يوتام د دې نه خبر شو، نو هغه لاړو او د ګِرزيم د غرهٔ په سر ودرېدو او هغوئ ته يې چغې ووهلې، ”اے د شِکم خلقو، تاسو زما خبره واورئ تاسو زما خبره واورئ تر دې چې خُدائ پاک ستاسو خبره واوری. ۸ يو ځل ونې راغونډې شوې چې د ځان دپاره يو بادشاه خوښ کړی. هغوئ د زيتُونو ونې ته ووئيل چې تهٔ زمونږ بادشاه شه. ۹ د زيتُونو ونې جواب ورکړو، ولې زهٔ دې د زيتُونو تېل ورکول بند کړم کوم چې د معبودانو او انسانانو د درناوی دپاره استعماليږی صرف د دې دپاره چې د نورو ونو مشره شم. ۱۰ بيا ونو د اينځر ونې ته ووئيل چې، تهٔ راشه او زمونږ بادشاه شه. ۱۱ خو د اينځر ونې جواب ورکړو، ولې زهٔ دې خپله خوَږه ميوه پېدا کول بند کړم، صرف د دې دپاره چې د نورو ونو مشره شم. ۱۲ نو بيا ونو د انګورو بوټی ته ووئيل چې، تهٔ راشه او زمونږ بادشاه شه. ۱۳ خو د انګورو بوټی ورته په جواب کښې ووئيل، ولې زهٔ دې خپل مے پېدا کول بند کړم، چې په دې باندې معبودان او انسانان خوشحاليږی، صرف د دې

دپاره چې د نورو ونو مشره شم. ۱۴ نو بيا ټولو ونو د ازغو
غنې ته ووئيل چې، تۀ راشه او زمونږ بادشاه شه. ۱۵ د ازغو
غنې جواب ورکړو چې، کۀ تاسو په رښتيا سره ما خپل
بادشاه جوړول غواړئ، نو زما د سورى لاندې پناه واخلئ.
کۀ تاسو داسې ونۀ کړل نو زما د ازغو ځانګو نه به اور بل
شى او د لبنان د دِيار ونې به وسوزوى.“ ۱۶ نو يوتام خپله
خبره جارى وساتله چې، ”کله تاسو ابی‌مَلِک بادشاه جوړ
کړو نو تاسو په رښتيا مخلِصه او رښتونى وئ څۀ؟ تاسو د
جدعون د ياد څۀ درناوى وکړو او د هغۀ د خاندان سره مو
ښۀ سلوک وکړو څۀ لکه څنګه چې د هغۀ د کارونو حق
جوړيږى؟ ۱۷ هغه راپه ياد کړئ چې زما پلار ستاسو دپاره
جنګ وکړو. هغۀ خپل ژوند په خطره کښې واچولو چې تاسو
د ميديانيانو نه بچ کړى. ۱۸ خو نن تاسو زما د پلار د
خاندان خِلاف شوئ. تاسو د هغۀ زامن اويا سړى د يو کاڼى
دپاسه ووژل او دا ځکه چې د هغۀ د وينځې زوئ ابی‌مَلِک
ستاسو رشته‌دار دے او تاسو هغه د شِکم بادشاه جوړ کړے
دے. ۱۹ کۀ تاسو نن د جدعون او د هغۀ اولاد سره د عزت
او ښۀ ايمان سلوک وکړو، نو تاسو دې د ابی‌مَلِک نه
خوشحاله شئ او هغه دې ستاسو نه خوشحاله شى. ۲۰ خو
کۀ داسې نۀ وى نو ابی‌مَلِک ته دې اور بل شى او د شِکم او
بيت‌مِلو خلق دې وسوزوى. د شِکم او بيت‌مِلو د خلقو نه دې
اور بل شى او ابی‌مَلِک دې وسوزوى.“ ۲۱ يوتام د خپل
ورور ابی‌مَلِک نه يريدو نو ځکه هغه وتښتيدو او بير ته د
اوسيدو دپاره لاړو. ۲۲ ابی‌مَلِک په بنى اِسرائيلو باندې درې
کاله بادشاهى وکړه. ۲۳ بيا خُدائ پاک د ابی‌مَلِک او د شِکم
د خلقو په مينځ کښې دشمنى پيدا کړه او هغوئ د ابی‌مَلِک

خِلاف بغاوت وکړو. ﴿٢٤﴾ داسې د دې دپاره وشول چې
ابی‌مَلِک او د شِکم خلقو ته د خپلو بدو سزا مِلاو شی چا چې
د هغهٔ مدد کړے وو چې د جدعون اویا زامن ووژنی. ﴿٢٥﴾ د
شِکم خلقو د ابی‌مَلِک خِلاف د غرونو په سرونو باندې په پټه
ځائ کښې سړی کښېنول او هر څوک هم چې په هغه لاره
تېرېدل نو هغوئ به یې لوټ کول. نو ابی‌مَلِک د دې نه خبر
شو. ﴿٢٦﴾ د عبید زوئ جعل د خپلو ورونړو سره شِکم ته راغلو
او د هغه ځائ خلقو په هغهٔ باندې اعتبار وکړو. ﴿٢٧﴾ هغوئ
ټول خپلو د انګورو باغونو ته دننه لاړل او انګور یې
راوشوکول او مے یې ترې نه جوړ کړل او یوه مېله یې جوړه
کړه. هغوئ د خپل خُدائ د عبادت ځائ ته لاړل، چرته چې
هغوئ خوراک څښاک وکړو او ابی‌مَلِک ته یې کنځل وکړل.
﴿٢٨﴾ د عبید زوئ جعل ووئیل، ”دا په شِکم کښې مونږ څهٔ
قِسم سړی یُو؟ مونږ د ابی‌مَلِک خِدمت ولې کوُو؟ هغهٔ دے
څوک؟ هغه د جدعون زوئ دے. او زبول ته د هغهٔ نه حُکم
ملاویږی، خو مونږ ولې د هغهٔ خِدمت وکړُو؟ د خپل پلار نیکهٔ
همور وفادار اوسئ، چا چې ستاسو د قبیلې بنیاد اېښے وو.
﴿٢٩﴾ زما دا ارمان دے چې زهٔ د دې خلقو مشر وے نو ما به
د ابی‌مَلِک نه ځان خلاص کړے وے. ما به هغهٔ ته وئیلی
وے چې خپل لښکر تیار کړه او بهر د جنګ دپاره راووځه.“
﴿٣٠﴾ د هغه ښار حکمران زبول چې کله هغه څهٔ واورېدل چې
جعل وئیلی وُو نو په غصه شو. ﴿٣١﴾ هغهٔ په ارومه کښې
ابی‌مَلِک ته پیغام ورُونکی ولېږل چې داسې ورته ووائی، ”د
عبید زوئ جعل او د هغهٔ ورونړه شِکم ته راغلی دی او هغوئ
د ښار خلق لمسوی چې ستا خِلاف بغاوت وکړی. ﴿٣٢﴾ نو
اوس، تا او ستا خلقو له په کار دی چې لاړ شئ او په پټو
کښې پټ شئ. ﴿٣٣﴾ سبا سحر چې څنګه نمر راوخېژی نو

تاسو پاڅئ او په ښار باندې ناڅاپه حمله وکړئ. نو چې کله
جعل او د هغهٔ سړی ستاسو خِلاف راوځی، نو چې څهٔ مو
خوښه وی هغه ورسره وکړئ.“ ۳۴ نو ابی‌مَلِک او د هغهٔ
ټول سړی د شپې لاړل او د شِکم نه بهر په څلورو ډلو کښې
پټ شول. ۳۵ نو د عبید زوئ جعل بهر تلے وو او د ښار د
دروازې په خولهٔ کښې ولاړ وو او هم په هغه وخت ابی‌مَلِک د
خپلو فوجيانو سره د پټو ځايونو نه راووتلو. ۳۶ جعل هغوئ
وليدل او زبول ته يې ووئيل، ”گوره، د غرونو د سرونو نه
سړی راروان دی.“ زبول جواب ورکړو، ”هغه سړی نهٔ دی.
هغه صرف د غرونو سوری دی.“ ۳۷ جعل ورته بيا ووئيل،
”گوره، د غرهٔ د سر نه سړی راکوزيږی او يوه ډله د قسمت
ښودونکی څېړی د ونې نه په لار راروانه ده.“ ۳۸ بيا زبول
هغهٔ ته ووئيل، ”اوس ستا لافې چرته دی؟ تهٔ هم هغه کس وې
چې تا وئيل چې مونږ د دې سړی ابی‌مَلِک خِدمت ولې وکړُو.
دا هغه سړی دی چې تا ورسره د نفرت سلوک کولو. اوس
لاړ شه او جنگ ورسره وکړه.“ ۳۹ جعل د شِکم خلق بوتلل
او د ابی‌مَلِک سره يې جنگ وکړو. ۴۰ جعل وتښتېدو او
ابی‌مَلِک ورپسې وو. د ښار د دروازې نه د ننوتلو نه مخکښې
ډېر کسان زخميان شول. ۴۱ ابی‌مَلِک په ارومه کښې
اوسېدو او زبول د شِکم نه جعل او د هغهٔ ورونړه وشړل، نور
هلته نهٔ شول اوسېدلے. ۴۲ په ورپسې ورځ ابی‌مَلِک ته پته
ولگېده چې د شِکم خلق پټو ته راووتل، ۴۳ نو هغهٔ خپل
سړی بوتلل، په درېو ډلو کښې يې تقسيم کړل، په پټو کښې
پټ شول او اِنتظار يې کولو. کله چې هغهٔ وليدل چې خلق د
ښار نه بهر روان دی، نو هغه د پټ ځائ نه د هغوئ د وژلو
دپاره راووتلو. ۴۴ کله چې ابی‌مَلِک او د هغهٔ قبيله په تيزئ

سره د ښار د دروازې د حِفاظت دپاره مخکښې شوه، نو هغه
دوو نورو ډلو په پټو کښې په خلقو باندې حمله وکړه او ټول
يې ووژل. ۴۵ ټوله ورځ جنګ جارى وو. ابىمَلِک ښار
قبضه کړو، د هغې خلق يې ووژل، ښار يې وران کړو او زمکه
يې په مالګه پټه کړه. ۴۶ کله چې د شِکم په قلعه کښې ټول
مشران سړى د دې نه خبر شول، نو هغوئ د بعل‌بريت د لوظ
عبادتخانې په مضبوط ځائ کښې پناه ولټوله. ۴۷ ابىمَلِک
خبر شو چې هغوئ هلته راغونډ شوى دى، ۴۸ نو هغه د
خپلو سړو سره د ضلمون غر ته وختلو. هلته هغهٔ يو تبر
واخستلو، د ونې څانګه يې ماته کړه او په خپله اوږه يې
کېښوده. هغهٔ خپلو سړو ته ووئيل چې، ”زر شئ او هم دغه
شان وکړئ.“ ۴۹ نو هر يو سړى د ونې څهٔ څانګې ماتې
کړې، بيا هغوئ ابىمَلِک پسې لاړل او لرګى يې د قلعې
ديوالونو سره ډېرے کړل. هغوئ په دې باندې اور بَل کړو،
هغه دننه خلق د نورو ټولو خلقو سره مړهٔ شول چې په قلعه
کښې وُو. دا تقريباً زر سړى او ښځې وې. ۵۰ ابىمَلِک
تيبض ته لاړو، د ښار نه يې ګېره واچوله او قبضه يې کړو.
۵۱ هلته يو مضبوط برج وو او په ښار کښې هر يو سړى او
ښځې، سره د مشرانو هغې ته ورمنډه کړه. خپل ځانونه يې په
کښې بند کړل او پاس چت ته وختل. ۵۲ کله چې ابىمَلِک
په برج باندې حمله کولو له راغلو، نو هغه دروازې ته ورَغلو
چې په برج باندې اور بَل کړى. ۵۳ خو يوې ښځې د هغهٔ په
سر باندې د بره نه د ژرندې پل وروغورزولو او د هغهٔ کوپړۍ
يې ماته کړه. ۵۴ نو هغهٔ زر هغه زلمے راوغوښتلو کوم چې
د هغهٔ وسله وړله او حُکم يې ورکړو، ”خپله تُوره راوباسه او
ما ووژنه. زهٔ دا نهٔ غواړم چې څوک ووائى چې زهٔ يوې ښځې

وژلے یم.“ نو هغه زلمی ترې نه تُوره په بل طرف وویستله او
هغه مړ شو. ۵۵ کله چې بنی اِسرائیلو ولیدل چې ابی‌مَلِک
مړ شو، نو هغوئ ټول کور ته لاړل. ۵۶ نو داسې خُدائ پاک
ابی‌مَلِک له د هغو بدو بدله ورکړه کوم بد چې هغهٔ د خپل پلار
خِلاف کړی وُو چې اویا وروڼه یې وژلی وُو. ۵۷ خُدائ پاک
د شِکم خلقو له هم د هغوئ د بدمعاشئ په وجه سخته سزا
ورکړه، څنګه چې د جدعون زوئ یوتام وئیلی وُو چې په
هغوئ به داسې کیږی چې کله هغهٔ پرې لعنت وئیلو.

تولع

۱۰ ۱ د ابی‌مَلِک د مرګ نه پس د دودو نمسے او د فُوه
زوئ، تولع د بنی اِسرائیلو د بچ کولو دپاره راغلو. هغه د
یساکار د قبیلې نه وو او د اِفرائیم د غرونو په مُلک سمیر
کښې اوسیدو. ۲ هغه درویشت کاله د بنی اِسرائیلو قاضی
وو. بیا هغه مړ شو او په سمیر کښې ښخ شو.

یائیر

۳ د تولع نه پس یائیر د جِلعاد نه راغلو. هغه دوویشت کاله
د بنی اِسرائیلو قاضی وو. ۴ د هغهٔ دېرش زامن وُو چا چې
په دېرشو خرونو سورلی کړې وه. د جِلعاد په مُلک کښې د
هغوئ دېرش ښارونه وُو، چې تر اوسه پورې د یائیر په نوم
یادیږی. ۵ یائیر مړ شو او په قامون کښې ښخ شو.

اِفتاح

٦ بنی اِسرائیلو یو ځل بیا د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه
او د بعل او عستارات او هم داسې د شام، د صیدا، د موآب،
د عمون او د فلستیانو د معبودانو عبادت یې وکړو. هغوئ
مالِک خُدائ پرېښودو او د هغهٔ عبادت کول یې بس کړل.
٧ نو مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو ته په قهر شو او فلستیانو
او عمونیانو له یې موقع ورکړه چې بنی اِسرائیلو له شکست
ورکړی. ٨ هغوئ اتلس کاله هغه ټول بنی اِسرائیل په
تکلیف کښې واچول او ظلم زیاتے یې ورسره کولو کوم چې
په جِلعاد کښې د اُردن سیند نمرخاتهٔ طرف ته د اموریانو په
مُلک کښې اوسېدل. ٩ عمونیان د اُردن نه هم پورې وتل
چې د یهوداه، بنیامین او اِفرائیم قبیلو سره جنګ وکړی. بنی
اِسرائیلیان په سخت کړاؤ کښې وُو. ١٠ نو بنی اِسرائیلو
مالِک خُدائ ته فریاد وکړو او وې وئیل، ”مونږ ستا خِلاف
ګناه کړې ده، ځکه چې مونږ تهٔ، زمونږ خپل خُدائ پاک
پرېښودې او د بعل د بُتانو عبادت مو وکړو.“ ١١ مالِک
خُدائ هغوئ له دا جواب ورکړو، ”مِصریانو، اموریانو،
عمونیانو، فلستیانو، ١٢ صیدانیانو، عمالیقیانو او ماعونیانو
په تېره زمانه کښې تاسو سره ظلم زیاتے کولو او تاسو ما ته
فریاد وکړو. ما تاسو د هغوئ نه بچ نهٔ کړئ څهٔ؟ ١٣ خو
تاسو بیا هم زهٔ پرېښودم او د نورو معبودانو عبادت مو
وکړو، نو زهٔ به بیا تاسو نهٔ بچ کوم. ١٤ لاړ شئ او هغه
معبودانو ته فریاد وکړئ چې تاسو خوښ کړی دی. کله چې
تاسو په تکلیف کښې یئ نو هغوئ له موقع ورکړئ چې تاسو
بچ کړی.“ ١٥ خو بنی اِسرائیلو مالِک خُدائ ته ووئیل،
”مونږ ګناه کړې ده. څهٔ چې ستا خوښه وی نو هغه راسره
وکړه، خو نن مونږ بچ کړه.“ ١٦ نو هغوئ د پردو معبودانو

نه ځان خلاص کړو او د مالِک خُدائ عبادت يې وکړو، نو د
بنى اِسرائيلو په تکليف باندې د هغهٔ زړهٔ وسوزيدو. ١٧ بيا د
عمونيانو لښکر د جنګ دپاره تيارے وکړو او په جِلعاد کښې
يې خيمې ولګولې. بنى اِسرائيل هم راغونډ شول او په مصفاه
کښې يې خيمې ولګولې. ١٨ هلته خلقو او د بنى اِسرائيلو د
قبيلو مشرانو يو بل ته ووئيل، ”څوک چې په عمونيانو باندې
وړومبے حمله وکړى نو هغه به د جِلعاد په ټولو خلقو باندې
مشر شى.“

١١ ١ د جِلعاد يو بهادر فوجى اِفتاح د يوې کنجرې زوئ
وو. د هغهٔ د پلار هم جِلعاد نوم وو. ٢ د جِلعاد د خپلې
ښځې نه نور زامن هم وُو او کله چې هغوئ لوئ شول، نو
اِفتاح يې مجبور کړو چې د کور نه لاړ شى. هغوئ هغهٔ ته
ووئيل، ”تا ته به زمونږ د پلار په ميراث کښې هيڅ هم نهٔ
ملاويږى، تهٔ د بلې ښځې زوئ يې.“ ٣ اِفتاح د خپلو ورونړو
نه وتښتيدو او د طوب په مُلک کښې اوسيدو. هلته د بېکاره
بدمعاشانو ډله د هغهٔ سره شوه او هغوئ به د هغهٔ سره
ګرځېدل. ٤ لږه موده پس عمونيان د بنى اِسرائيلو خِلاف
جنګ له لاړل. ٥ کله چې داسې وشول نو د جِلعاد مشران
لاړل چې اِفتاح د طوب مُلک نه واپس راولى. ٦ هغوئ
ووئيل، ”راشه او د عمونيانو خلاف په جنګ کښې زمونږ
مشر شه.“ ٧ خو اِفتاح ورته ووئيل، ”تاسو زما نه دومره
نفرت وکړو چې دې ته مو مجبور کړم چې د خپل پلار د کور
نه لاړ شم. اوس چې تاسو په تکليف کښې يئ نو ما له ولې
راغلى يئ؟“ ٨ هغوئ اِفتاح ته ووئيل، ”اوس مونږ تا له ځکه
راواپس شُو چې غواړُو چې مونږ سره لاړ شې او د عمونيانو

سره جنګ وکړي او د جِلعاد د ټولو خلقو مشرى وکړي.“
٩ اِفتاح هغوئ ته ووئيل، ”ښه ټيک ده کهٔ تاسو ما د ځان
سره واپس بوځئ چې عمونيانو سره جنګ وکړم او مالِک
خُدائ ما له فتح راکړى، نو زهٔ به ستاسو مشر شم.“ ١٠
هغوئ ورته په جواب کښې ووئيل، ”مونږ ته منظوره ده.
مالِک خُدائ زمونږ ګواه دے.“ ١١ نو اِفتاح د جِلعاد
مشرانو سره لاړو او خلقو هغه د قبيلو مشر او فوجى مشر
جوړ کړو. اِفتاح په مصفاه کښې د مالِک خُدائ په وړاندې
خپل د تړون خبرې بيان کړې. ١٢ بيا اِفتاح د عمون بادشاه
له پېغام وړُونکى ولېږل چې ورته ووائى، ”تهٔ زمونږ سره څهٔ
لانجه لرې؟ تا زمونږ په مُلک باندې ولې حمله کړې ده؟“ ١٣
د عمون بادشاه د اِفتاح پېغام وړونکو ته جواب ورکړو، ”کله
چې بنى اِسرائيليان د مِصر نه راووتل، نو هغوئ د ارنون
سيند نه واخله تر يبوق سيند او د اُردن سيند پورې زما مُلک
ونيولو. نو اوس به تهٔ ما له دا بغېر د جنګ جګړې واپس
راکوې.“ ١٤ اِفتاح د عمون بادشاه ته واپس پېغام وړُونکى
ولېږل ١٥ چې داسې ورته ووائى، ”دا رښتيا نهٔ دى چې بنى
اِسرائيلو د موآب يا د عمون مُلک نيولے دے. ١٦ داسې
وشول يعنې کله چې بنى اِسرائيليان د مِصر نه لاړل، نو هغوئ
د صحرا په لاره بحرِقُلزم ته روان شول او قادِس ته راغلل.
١٧ بيا هغوئ د ادوم بادشاه له پېغام وړُونکى ولېږل چې
اجازت ترې نه وغواړى چې د هغهٔ په مُلک کښې تېر شى.
خو د ادوم بادشاه هغوئ نهٔ پرېښودل. هغوئ د موآب بادشاه
ته هم ووئيل، خو هغهٔ هم پرې نهٔ ښودل چې د هغهٔ په مُلک
کښې تېر شى. نو بنى اِسرائيليان په قادِس کښې ايسار شول.
١٨ بيا هغوئ په صحرا کښې روان ؤو، د ادوم او د موآب
مُلک نه تاوېدل تر دې پورې چې د موآب نمرخاتهٔ طرف ته

راغلل چې د ارنون سيند بل طرف ته وو. هغوئ هلته خېمې
ولګولې، خو هغوئ د ارنون نه پورې نۀ وتل ځکه چې دا د
موآب د حد پوله وه. ۱۹ بيا بنى اِسرائيلو په حسبون کښې د
اموريانو بادشاه سيحون ته پېغام ورُونکى ولېږل، چې د هغۀ
نه اجازت وغواړى چې هغوئ د هغۀ په مُلک کښې تېر شى او
خپل مُلک ته لاړ شى. ۲۰ خو سيحون بنى اِسرائيليان تېرېدو
ته نۀ پرېښودل ځکه چې په هغوئ بېاعتباره وو. هغۀ خپل
ټول لښکر راغونډ کړو، په يهض کښې يې خېمې ولګولې او په
بنى اِسرائيلو يې حمله وکړه. ۲۱ خو مالِک خُدائ د بنى
اِسرائيلو خُدائ پاک، بنى اِسرائيلو له په سيحون او د هغۀ په
لښکر باندې فتح ورکړه. نو بنى اِسرائيلو د هغه اموريانو هغه
ټوله علاقه قبضه کړه کوم چې په هغه مُلک کښې اوسېدل.
۲۲ هغوئ په جنوب کښې د ارنون نه واخله په شمال کښې
تر يبوق پورې او نمرخاتۀ طرف ته د صحرا نه واخله
نمرپرېواتۀ طرف ته د اُردن سيند پورې د اموريانو ټوله علاقه
قبضه کړه. ۲۳ نو دا مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ
پاک وو چا چې د خپلو خلقو بنى اِسرائيلو دپاره اموريان
وشړل. ۲۴ چې تاسو له څۀ هم ستاسو معبود کموس
درکړى دى نو هغه به ستاسو سره وى. خو چې مالِک
خُدائ، زمونږ خُدائ پاک مونږ له څۀ هم راکړى دى هغه به
زمونږ سره وى. ۲۵ ستاسو خيال دا دے څۀ چې تاسو د
موآب د بادشاه د صفور د زوئ بلق نه ښۀ يئ؟ هغۀ کله بنى
اِسرائيلو ته د جنګ دعوت ورکړے دے څۀ؟ هغۀ کله زمونږ
خِلاف جنګ کړے دے څۀ؟ ۲۶ بنى اِسرائيلو درې سوه
کالو راسې حسبون او عيروعير او د دې نه ګېرچاپېره
ښارونه او د ارنون سيند په غاړه ټول ښارونه قبضه کړى

دی. تاسو په هغه وخت هغه واپس ولې نۀ وُو نیولی؟ ۲۷ نه، ما ستاسو سره هيڅ بد نۀ دی کړی. تاسو دا بد کوئ چې زما سره جنګ کوئ. مالِک خُدائ قاضی دے. هغه به نن د بنی اِسرائيلو او عمونيانو په مينځ کښې فېصله وکړی چې څوک په حقه دی.“ ۲۸ خو د عمون بادشاه، د اِفتاح د طرف نه دې پيغام ته هيڅ پام ونۀ کړو. ۲۹ بيا د مالِک خُدائ روح په اِفتاح نازل شو. هغه په جِلعاد او په منسی کښې تېر شو او په جِلعاد کښې مصفاه ته راواپس شو او د هغه ځائ نه يې د عمونيانو خِلاف روان شو. ۳۰ اِفتاح د مالِک خُدائ دپاره دا منښته ومنله، ”کۀ تۀ ما له په عمونيانو باندې فتح راکړې، ۳۱ کۀ زۀ واپس په خېر سره راورسېدم او څوک هم چې زما د کور نه ورومبے زما سره د مِلاوېدو دپاره راووتل نو هغه به د مالِک خُدائ وی نو هغه څيز به هغۀ ته د سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کړم.“ ۳۲ نو اِفتاح د عمونيانو سره جنګ دپاره د سيند نه پورې وتلو او مالِک خُدائ هغۀ له فتح ورکړه. ۳۳ هغۀ د عيروعير نه واخله، د مِنيت نه ګېرچاپېره علاقه او تر ابيل کراميم پورې ټول شل ښارونه وران کړل. هلته يو لوئ قتلِ عام وو او عمونيانو د بنی اِسرائيلو نه شکست وخوړو.

د اِفتاح لور

۳۴ کله چې اِفتاح واپس په مصفاه کښې کور ته لاړو، هلته د هغۀ لور د هغۀ سره مِلاوېدو له راروانه وه، ګډېده او تمبل يې وهلو. هغه يې ايک يوه لور وه، د هغۀ نور زامن او لونړه نۀ وې. ۳۵ کله يې چې هغه وليده، نو هغۀ د خفګان نه خپلې جامې وشلولې او وې وئيل، ”اے زما لورې، زۀ خو به تباه او

برباد شم. ما چې د مالِک خُدائ سره کوم لوظ کړے دے،
زۀ خو هغه نۀ شم ماتولے.“ ٣٦ هغې ورته ووئيل، ”کۀ تا د
مالِک خُدائ سره وعده کړې وى نو تا چې څۀ وئيلى دى نو
هم هغه شان ما سره وکړه، ځکه چې مالِک خُدائ ستا
دشمنانو عمونيانو نه بدل واخستلو.“ ٣٧ خو هغې خپل پلار
ته ووئيل، ”تۀ زما دپاره دا يو کار وکړه، دوه مياشتې ما
يواځې پرېږده، چې زۀ د خپلو ملګرو سره د غرونو په علاقه
کښې سرګردانه وګرځم او ماتم وکړم ځکه چې زۀ په
پېغلتوب کښې مړه کېږم.“ ٣٨ هغۀ ورته ووئيل چې، ”لاړه
شه،“ او دوؤ مياشتو له يې لرې ولېږله. هغه د خپلو ملګرو
سره د غرونو علاقې ته لاړه او ماتم يې وکړو ځکه چې هغه
بې‌اولاده او بې‌وادۀ مړه کېدله. ٣٩ دوه مياشتې پس هغه
واپس خپل پلار له راغله. هغۀ هم هغه شان وکړل چې څنګه
يې د مالِک خُدائ سره لوظ کړے وو. او هغه په پېغلتوب
کښې مړه شوه او د يو سړى سره يې هم تعلق نۀ وو لرلے نو
داسې په بنى اِسرائيلو کښې د دې نه يو رِواج جوړ شو ٤٠
چې ښځې به هر کال څلور ورځې تلې چې د جِلعاد د اِفتاح د
لور دپاره ماتم وکړى.

اِفتاح او اِفرائيميان

١٢ ١ د اِفرائيم سړى د جنګ دپاره تيار شول، هغوئ د
اُردن سيند نه صفون ته پورې وتل او اِفتاح ته يې ووئيل، ”تۀ
د عمونيانو سره جنګ دپاره د حد پولې نه ولې واوړېدلې او
مونږ دې راونۀ غوښتلو چې تا سره لاړ شُو؟ مونږ به ستا کور
سره تا وسوزوو.“ ٢ خو اِفتاح هغوئ ته ووئيل، ”زما او

زما د خلقو د عمونیانو سره یوه سخته لانجه وه. ما تاسو
راوغوښتلئ، خو تاسو زۀ د هغوئ نه بچ نۀ کړم. ٣ کله چې
ما ته پته ولګېده چې تاسو زما د بچ کولو دپاره رانۀ غلئ، نو
ما خپل ژوند په خطره کښې واچولو او د حد پولې نه
واوړېدم چې د هغوئ سره جنګ وکړم او مالِک خُدائ ما له
په هغوئ باندې فتح راکړه. نو اوس تاسو ما سره جنګ کولو
له ولې راغلی یئ؟“ ٤ بیا اِفتاح د جِلعاد ټول سړی راغونډ
کړل، د اِفرائیم د سړو سره یې جنګ وکړو او هغوئ له یې
شکست ورکړو ځکه چې د اِفرائیم خلقو وئیلی وُو چې،
”تاسو جِلعادیان تش د اِفرائیم او منسی مفروران یئ.“ ٥ د
دې دپاره چې اِفرائیمیان تښتېدو ته پرې نۀ ږدی، جِلعادیانو
هغه ځایونه ونیول چې چرته هغوئ د اُردن نه پورې وتلے
شول. کله چې به یو اِفرائیمی هم د تښتېدو کوشش کولو نو
هغۀ به د پورې وتو اجازت غوښتو او د جِلعاد سړو به ترې نه
تپوس کولو، ”تۀ د اِفرائیم د قبیلې یې څۀ؟“ کۀ هغۀ به ووئیل
چې، ”نه،“ ٦ هغوئ به ورته ووئیل چې، ”شبولیت ووایه.“
خو هغۀ به ورته په جواب کښې ”سبولیت“ ووئیل ځکه چې
هغۀ به دا ټکے صحیح نۀ شو وئیلے. نو هغه به یې ونیولو او
د اُردن سیند نه د پورې وتو په ځائ کښې به یې ووژلو. په
هغه وخت کښې دوه څلوېښت زره اِفرائیمیان ووژلے شول.
٧ اِفتاح شپږ کاله د بنی اِسرائیلو قاضی وو. بیا هغه مړ شو
او په جِلعاد کښې په یو ښار کښې ښخ شو.

اِبصان، ایلون او عبدون

٨ د اِفتاح نه پس، د بیت‌لحم اِبصان د بنی اِسرائیلو قاضی
شو. ٩ د هغۀ دیرش زامن او دیرش لوڼه وې. هغۀ خپلې

لوڼه د خپلې قبيلې نه بهر وادۀ کړې او خپلو زامنو له يې
ديرش ښځې د پردو قبيلو نه وادۀ کړې. اِبصان اووۀ کاله د
بنى اِسرائيلو قاضى وو، ۱۰ بيا هغه مړ شو او په بيتلحم
کښې ښخ شو. ۱۱ د اِبصان نه پس، د زبولون ايلون لس
کاله د بنى اِسرائيلو قاضى شو. ۱۲ بيا هغه مړ شو او د
زبولون په علاقه په ايالون کښې ښخ شو. ۱۳ د ايلون نه
پس، د فِرعاتون نه د هليل زوئ عبدون د بنى اِسرائيلو قاضى
شو. ۱۴ د هغۀ څلويښت زامن او ديرش نمسى وُو، چې هر
يو په خپل خر باندې سورلى کوله. عبدون اتۀ کاله د بنى
اِسرائيلو قاضى وو، ۱۵ بيا هغه مړ شو او په فِرعاتون کښې
ښخ شو چې دا ځائ د عماليقيانو د غرونو په مُلک کښې د
اِفرائيم په علاقه کښې وو.

د سمسون پيدا کيدل

۱۳ ۱ بنى اِسرائيلو د مالِک خُدائ خِلاف بيا ګناه وکړه،
نو هغۀ فلستيان پريښودل چې څلويښت کاله پرې حکومت
وکړى. ۲ په هغه وخت کښې د صُرعا په ښار کښې د دان
قبيلې يو سړے وو چې نوم يې منوحه وو، د هغۀ ښځه شنړه
وه او بچى يې نۀ وُو. ۳ د مالِک خُدائ فرښته هغې ته
راڅرګنده شوه او ورته يې وفرمائيل، "تۀ هيڅکله د بچو د پيدا
کيدو جوګه شوې نۀ يې، خو تۀ به زر اُميدواره شې او يو
زوئ به دې وشى. ۴ خيال کوه چې مے يا شراب ونۀ
څښې او نۀ چې حرام څيز وخورې، ۵ او ستا د زوئ پيدا
کيدو نه پس هيڅکله چې د هغۀ ويښتۀ پرې نۀ کړې، ځکه چې
د هغۀ د پيدا کيدو د ورځې نه به هغه خُدائ پاک ته د نذير په

حیثیت وقف وی. هغه به د فلستیانو نه د بنی اِسرائیلو بچ
کول شروع کړی.“ ٦ بیا هغه ښځه لاړه او خپل خاوند ته
یې ووئیل، ”د خُدائ پاک یو سړے ما له راغلو، هغه د خُدائ
پاک د فرښتې په شان هیبتناک ښکاریدو. ما د هغهٔ نه تپوس
ونهٔ وکړو چې د کوم ځائ نه راغلے یې، نو هغهٔ ما ته خپل
نوم هم ونهٔ ښودلو. ٧ خو هغهٔ ما ته وفرمائیل چې زهٔ به
اُمیدواره شم او یو زوئ به مې وشی. هغهٔ راته وفرمائیل چې
مے یا شراب مهٔ څښه او نهٔ چې حرام څیز وخورې، ځکه
چې تر کومې پورې هغه ماشوم ژوندے وی نو هغه به خُدائ
پاک ته د نذیر په حیثیت وقف وی.“ ٨ نو منوحه مالِک
خُدائ ته سوال وکړو، ”مالِکه خُدایه، د خُدائ پاک هغه
سړے کوم چې تا رالیږلے وو هغه پرېږده چې بیا مونږ له
راشی او مونږ ته وښائی چې کله هغه هلک پیدا شی نو مونږ د
هغهٔ سره څهٔ وکړُو.“ ٩ منوحه چې کوم سوال کړے وو نو
خُدائ پاک هم هغه شان وکړل او چې کله هغه ښځه په پټو
کښې ناسته وه نو د خُدائ پاک هغه فرښته ورله واپس راغله،
خو د هغې خاوند منوحه د هغې سره نهٔ وو. ١٠ نو هغې
سمدستی منډه کړه او خپل خاوند ته یې ووئیل، ”ګوره، هغه
بله ورځ چې کوم سړے ما له راغلے وو هغه بیا ما ته ښرګند
شوے دے.“ ١١ منوحه پاڅیدو او خپلې ښځې پسې لاړو.
هغه سړی له ورَغلو او تپوس یې ترې نه وکړو، ”آیا تهٔ هغه
سړے یې څهٔ چا چې زما د ښځې سره خبرې کولې؟“ هغهٔ
جواب ورکړو، ”آو، زهٔ هم هغه یم.“ ١٢ نو منوحه ترې نه
تپوس وکړو، ”کله چې ستا خبره رښتیا شی، نو د هغه هلک
د ژوند اصُول به څهٔ وی او د هغهٔ کار به څهٔ وی؟“ ١٣ د
مالِک خُدائ فرښتې ورته وفرمائیل، ”ستا ښځه به دا خبره

يقينی کړی چې هغه هر څۀ وکړی چې څۀ ما ورته وئيلی دی.
۱۴ هغه به داسې يو څيز هم نۀ خوری چې د انګورو باغ نه
راځی، هغه به يو قِسم مے هم نۀ څښی او نۀ به حرام څيز
خوری. هغه به خامخا هغه هر څۀ کوی چې ما ورته وئيلی
دی.“ ۱۵-۱۶ منوحه ته پته نۀ وه چې دا د مالِک خُدائ
فرښته ده، نو هغۀ ورته ووئيل، ”مونږ سره لږ ايسار شه او
مونږ پرېږده چې تا له يو د چېلۍ بچے پوخ کړُو.“ خو فرښتې
ورته وفرمائيل، ”کۀ زۀ ستاسو سره ايساره شم، نو زۀ به
ستاسو خوراک نۀ خورم. کۀ تاسو دا پَخول غواړئ، نو دا
مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه وسوزوئ.“ ۱۷ منوحه ورته
ووئيل، ”مونږ ته خپل نوم وښايه، چې کله ستا خبره رښتيا
شی نو مونږ به ستا عزت وکړُو.“ ۱۸ فرښتې ورته وفرمائيل،
”تۀ زما د نوم تپوس ولې کوې؟ دا يو داسې عجيبه نوم دے
چې تۀ به ورباندې پوهه نۀ شې.“ ۱۹ نو منوحه د چېلۍ يو
بچے او څۀ غله واخستله او د ګټ په قربانګاه باندې يې
مالِک خُدائ ته پېش کړه. او چې کله منوحه او د هغۀ ښځې
ورته کتل نو مالِک خُدائ يو عجيبه کار وکړو. ۲۰-۲۱ په
کوم وخت کښې چې د قربانګاه نه لمبې ختلې، نو منوحه او
د هغۀ ښځې وليدل چې د مالِک خُدائ فرښته د اور په لمبو
کښې بره آسمان ته وختله او منوحه او د هغۀ ښځه پړمخې په
زمکې پرېوتل. خو هغوئ هغه سړے بيا ونۀ ليدو نو هغوئ ته
پته ولګېده چې دا د مالِک خُدائ فرښته وه. ۲۲ منوحه
خپلې ښځې ته ووئيل، ”په دې کښې څۀ شک نشته چې مونږ
به مړۀ شُو، ځکه چې مونږ خُدائ پاک ليدلے دے.“ ۲۳ خو
ښځې يې جواب ورکړو، ”کۀ مالِک خُدائ زمونږ وژل
غوښتلے، نو هغۀ به هيڅکله زمونږ نذرانې نۀ قبلولې، نو هغۀ

به مونږ ته دا هر څۀ نۀ ښودلے او نۀ به يې راته دا خبرې کړې وې." ۲۴ نو د هغۀ د ښځې يو زوئ وشو او سمسون نوم يې ورباندې کېښودو. هغه ماشوم لوئېدو او مالِک خُدائ برکت ورکړو. ۲۵ او د مالِک خُدائ روح هغه په هغه وخت کښې تکړه کړو چې کله هغه د صُرعا او اِستال په مينځ کښې د دان په کېمپ کښې وو.

د سمسون وادۀ

۱۴ ۱ يوه ورځ سمسون تمنت ته لاړو، هلته يې يوه پېغله فلستی وليده. ۲ هغه واپس کور ته لاړو او خپل مور پلار ته يې وفرمائيل، "په تمنت کښې ما يوه فلستی جينۍ ليدلې ده او اوس هغه ما ته وادۀ کړئ." ۳ خو مور پلار يې ورته ووئيل، "ستا په خپلوانو يا زمونږ په ټولو خلقو کښې جينۍ نشته څۀ، چې تۀ خامخا ځې او په ناسنته فلستيانو کښې جينۍ کوې؟" خو سمسون خپل پلار ته وفرمائيل، "هغه جينۍ ما له وکړه ځکه چې هغه مې خوښه ده." ۴ مور پلار ته يې دا پته نۀ وه چې په دې کار کښې د مالِک خُدائ لاس وو، ځکه چې مالِک خُدائ د فلستيانو سره د جنګ دپاره يوه موقع لټوله. په هغه وخت کښې فلستيانو په بنی اِسرائيلو باندې حکومت کولو. ۵ نو سمسون د خپل مور پلار سره تمنت ته لاړو. کله چې هلته هغوئ د انګورو په باغونو کښې تېرېدل، هغۀ آواز واورېدو چې يو ځوان زمرے هغۀ ته مخامخ غورېږی. ۶ د مالِک خُدائ روح ناڅاپه په هغۀ نازل شو او سمسون يې تکړه کړو او په تشو لاسونو يې زمرے ټوټې ټوټې کړو، لکه چې دا د چېلۍ بچے وی. خو هغۀ خپل

مور پلار ته د دې په حقله ونهٔ وئيل. ﴿٧﴾ بيا هغه لاړو او د هغه جينۍ سره يې خبرې وکړې او هغه يې خوښه شوه. ﴿٨﴾ يو څو ورځې پس سمسون د هغې سره وادهٔ کولو دپاره واپس لاړو. په لاره کښې هغه راوګرځېدو چې د هغه ازمرى لاش وګورى چې کوم يې وژلے وو او هغهٔ وليدل چې د دې په لاش کښې دننه ډېرې مچۍ او شات هم وُو. ﴿٩﴾ هغهٔ شات د لاسونو سره راوويستل او په روانه کښې يې خوړل. بيا هغهٔ خپل مور او پلار له هم يوړل او لږ يې ترې نه ورکړل او هغوئ هم وخوړل، خو سمسون ونهٔ فرمائيل چې دا شات يې د مړ ازمرى نه راويستلي دى. ﴿١٠﴾ د هغهٔ پلار د هغه جينۍ کور ته لاړو او سمسون هلته لويه مېلمستيا وکړه. هلته د ځوانانو دا رِواج وو. ﴿١١﴾ کله چې فلستيانو هغه وليدو، نو هغوئ ديرش ځوانان ملګرى ورولېږل چې د هغهٔ سره ايسار شى. ﴿١٢﴾-﴿١٣﴾ سمسون هغوئ ته وفرمائيل، "زهٔ به ستاسو نه د يو سخت سوال تپوس وکړم. کهٔ تاسو يې ما له د روتۍ په دې اوو ورځو کښې جواب راکړو، نو زهٔ به تاسو له د کتان ديرش چُوغې او ديرش جوړه جامې درکړم. خو کهٔ جواب مو رانهٔ کړو نو ما له به تاسو د کتان ديرش چُوغې او ديرش جوړه جامې راکوئ." هغوئ ورته ووئيل، "مونږ ته خپل سخت سوال ووايه، چې مونږ يې واورو." ﴿١٤﴾ هغهٔ ورته وفرمائيل، "د خوړونکى نه د خوراک څهٔ شے راووتلو، د تکړه شى نه څهٔ خوږ شے راووتلو." درې ورځې وروستو هم هغوئ د دې سخت سوال جواب ورنهٔ کړے شو. ﴿١٥﴾ په څلورمه ورځ هغوئ د سمسون ښځې ته ووئيل، "خپل خاوند وغولوه چې مونږ ته د دې سخت سوال مطلب وښائى. کهٔ تا ونهٔ ښودلو نو مونږ به ستا د پلار په کور اور ولګوو او تا به

هم په کښې وسوزوو. تا مونږ د دې دپاره راغوښتې يُو څۀ
چې غريبانان شُو؟ کۀ داسې نۀ ده؟“ ۱۶ نو د سمسون ښځه
په ژړا هغۀ له ورغله او ورته يې ووئيل، ”تۀ زما سره مينه نۀ
کوې. تۀ زما نه کرکه کوې. تا زما د خلقو نه د سخت سوال
تپوس وکړو او ما ته دې ونۀ وئيل چې د دې مطلب څۀ
دے.“ هغۀ ورته وفرمائيل، ”ګوره، ما خپل مور پلار ته هم نۀ
دی وئيلی. نو زۀ تا ته ولې ووايم؟“ ۱۷ هغې د دې په حقله د
خېرات په ټولو اوو ورځو کښې ژړل. خو په اوومه ورځ هغۀ
ورته د دې سخت سوال مطلب وښودلو، ځکه چې هغې د دې
په حقله هغه ډېر تنګ کړو. بيا هغې فلستيانو ته ووئيل. ۱۸
نو په اوومه ورځ د نمر پرېوتو نه مخکښې، د ښار سړو هغۀ ته
ووئيل، ”د شاتو نه به خوږ څۀ شے وی؟ د ازمری نه به تکړه
څۀ شے وی؟“ سمسون ورته په جواب کښې وفرمائيل، ”کۀ
تاسو زما په غوا يوې نۀ وے کړې، نو تاسو به د دې سخت
سوال جواب نۀ وے راکړے.“ ۱۹ د مالِک خُدائ روح
ناڅاپه په هغۀ باندې راغلو او هغه يې تکړه کړو او هغه لاندې
اسقلون ته لاړو، چرته چې يې دېرش سړی ووژل، جامې يې
تربنه وويستلې او د هغوئ جامې يې هغه سړو له ورکړې چا
چې هغه سخت سوال حل کړے وو. د هغې نه پس هغه واپس
د خپل پلار کور ته لاړو، چې څۀ شوی وُو په هغې باندې
سخت غصه وو، ۲۰ او د سمسون ښځه هغه سړی له
ورکړے شوه چې کوم د هغۀ په وادۀ کښې د هغۀ ښۀ ملګرے
وو.

پينځلسم باب

١٥ ١ لږه موده وروستو سمسون د غنمو د لَو په وخت
کښې د خپلې ښځې سره مِلاوېدو دپاره لاړو او يو د چېلۍ
بچے يې ورله بوتلو. هغهٔ د هغې پلار ته وفرمائيل، ”زهٔ غواړم
چې د خپلې ښځې کوټې ته لاړ شم او ورسره څملم.“ خو د
هغې پلار هغه دننه نهٔ پرېښودو. ٢ هغهٔ سمسون ته ووئيل،
”په حقيقت کښې زما خيال دا وو چې تهٔ د هغې نه کرکه
کوې، نو ما هغه ځکه ستا ښهٔ ملګرى له ورکړه. خو کشره
خور يې ترې نه ښائسته ده، د هغې په ځائ دا وکړه.“ ٣
سمسون وفرمائيل، ”دا ځل چې زهٔ د فلستيانو سره څهٔ کوم
نو د هغې اِلزام دې په ما نهٔ شى لګولے.“ ٤ نو هغه لاړو او
درې سوه لومبړې يې ونيولې. د دؤو دؤو لومبړو لکۍ يې
وتړلې او د دې په غوټو کښې يې چراغونه کېښودل. ٥ بيا
هغهٔ چراغونه بل کړل او لومبړې يې د فلستيانو فصلونو
طرف ته پرېښودلې. نو داسې هغه ګېډۍ شوے فصل او ولاړ
فصل يې وسوزولو او د انګورو او زيتُونو باغونه يې هم
ورسره وسوزول. ٦ کله چې فلستيانو تپوس وکړو چې،
”دا چا کړې دى؟“ نو هغوئ خبر شول چې دا سمسون کړې
دى، ځکه چې د تمنت يو سړى يعنې د هغهٔ سخر، د سمسون
ښځه د سمسون ملګرى له ورکړې وه. نو فلستيان لاړل او
هغه ښځه او د هغې پلار يې په اور وسوزول. ٧ سمسون
هغوئ ته وفرمائيل، ”چې تاسو دا کار کړے دے نو په دې
وجه زهٔ قسم خورم چې تر هغې پورې به زهٔ قلار نهٔ شم چې
ترڅو پورې مې ستاسو نه بدل نهٔ وى اخستے.“ ٨ نو هغهٔ
په دوئ باندې سخته حمله وکړه او ډېر کسان يې ترې نه
ووژل. بيا هغه لاړو او د ايتام غر په يو غار کښې ايسار شو.

د سمسون د فلستيانو نه بدل اخستل

۹ فلستيان راغلل او په يهوداه کښې يې خېمې ولګولې او د
لحى په ښار يې حمله وکړه. ۱۰ د يهوداه سړو د هغوئ نه
تپوس وکړو، ”تاسو په مونږ باندې ولې حمله کوئ؟“ هغوئ په
جواب کښې ورته ووئيل، ”مونږ د دې دپاره راغلى يُو چې
سمسون قيدى بوځُو او هم هغه شان ورسره وکړُو چې څۀ
يې زمونږ سره کړى وُو.“ ۱۱ نو د يهوداه درې زره سړى د
ايتام د غرۀ هغه غار ته لاړل او سمسون ته يې ووئيل، ”تا ته
پته نشته څۀ چې فلستيان په مونږ باندې حکومت کوى؟ تا
مونږ سره څۀ کړى دى؟“ هغۀ جواب ورکړو، ”ما د هغوئ
سره هم هغه شان وکړل چې څۀ يې زما سره کړى وُو.“ ۱۲
هغوئ ووئيل، ”مونږ دلته د دې دپاره راغلى يُو چې تا وتړُو،
نو داسې به تا هغوئ ته په حواله کړُو.“ سمسون وفرمائيل،
”ما ته قسم وخورئ چې تاسو به په خپله ما نۀ وژنئ.“ ۱۳
هغوئ ورته ووئيل، ”ټيک ده، مونږ به صِرف تا وتړُو او هغوئ
ته به دې حواله کړُو. مونږ تا نۀ وژنو.“ نو هغوئ هغه په دوو
نوؤ پړو وتړلو او د غرۀ نه يې په زور بوتلو. ۱۴ کله چې هغه
لحى ته راغلو، نو فلستيانو د هغۀ طرف ته منډې وهلې او هغۀ
ته يې چغې وهلې. د مالِک خُدائ روح ناڅاپه هغه تکړه کړو،
نو هغۀ د خپلو لاسونو او متو نه تاو شوى پړى داسې وشلول
لکه چې سوزېدلى تارونه وى. ۱۵ بيا هغۀ د خر د ژامنې يو
تازه هډُوکے ومونده. هغه ورټيټ شو او راوچت يې کړو او
زر سړى يې ورباندې ووژل. ۱۶ او هغۀ ووئيل، ”د خر د
ژامنې هډُوکى سره ما زر سړى ووژل، د خر د ژامنې هډُوکى
سره ما هغوئ ډېرے ډېرے کړل.“ ۱۷ د هغې نه پس هغۀ د

ژامنې هډوکے وغورزولو. چرته چې دا کار وشو نو د هغه
ځائ نوم د ژامنې غر شو. ۱۸ بیا سمسون سخت تږے شو،
نو هغۀ مالِک خُدائ ته فریاد وکړو او وې فرمائيل، ”تا ما له
دا لویه فتح راکړې ده، اوس زۀ د تندې نه مرم او د ناسنته په
لاسونو کښې به وغورزېږم؟“ ۱۹ نو خُدائ پاک هلته د لحی
په زمکه کښې یو خالی ځائ کولاو کړو او اوبۀ ترې نه
راووتلې. سمسون اوبۀ وڅښلې او تازه دم شو. نو هغۀ په دې
باندې دا نوم کېښودو، ”د چغې وهونکی چینه“ او دا تر اوسه
پورې په لحی کښې ده. ۲۰ د فلستیانو په دور کښې سمسون
شل کاله د بنی اِسرائیلو قاضی وو.

سمسون په غزه کښې

۱۶ ۱ سمسون یوه ورځ فلستی ښار غزه ته لاړو، هلته د
یوې کنجرې سره مِلاو شو او د هغې سره څملاستو. ۲ د
غزه خلقو ته پته ولګېده چې سمسون هلته دے، نو هغوئ هغه
ځائ نه ګېره واچوله او د ښار په دروازه کښې یې ټوله شپه د
هغۀ اِنتظار وکړو. ټوله شپه هغوئ غلی وُو، د خپلو ځانونو
سره یې دا سوچ کولو چې، ”د سحر رڼا پورې به مونږ اِنتظار
وکړُو او بیا به هغه ووژنو.“ ۳ خو سمسون تر نیمې شپې
پورې د کنجرې سره پروت وو. بیا هغه پاڅېدو او د ښار
دروازه یې ونیوله او د تمبو، دُرشلو، تالو او هر څۀ سره یې
وویستله. هغۀ دا په خپلو اوږو باندې کېښودل او د هغه غر
سر پورې یې یوړل چرته نه چې حبرون ښکارېدو.

سمسون او دلیله

۴ د هغې نه پس، سمسون په یوه ښځه باندې مئین شو چې
نوم یې دلیله وو، چې هغه د سورِق په مېدان کښې اوسېده.
۵ هغه پینځهٔ فلستی بادشاهان هغې له لاړل او ورته یې
ووئیل، ”سمسون وغولوه چې تا ته ووائی چې هغه دومره
تکړه ولې دے او مونږ په هغهٔ باندې څنګه غالِب راتلے شُو،
چې وې تړُو او کمزورے یې کړُو. مونږ هر یو به تا له یوولس
سوه د سپینو زرو سیکې درکړُو.“ ۶ نو دلیلې سمسون ته
ووئیل، ”مِهربانی وکړه ما ته ووایه چې تهٔ په څهٔ څیز دومره
تکړه یې. کهٔ څوک تا تړل او کمزورے کول وغواړی نو هغه
داسې څنګه کولے شی؟“ ۷ سمسون ورته په جواب کښې
وفرمائیل، ”کهٔ هغوئ د لیندې په اوو نوؤ مزو باندې ما وتړی
چې هغه تازه وی او اوچ شوی نهٔ وی، نو زهٔ به د نورو په
شان کمزورے شم.“ ۸ نو فلستی بادشاهانو دلیلې له د
لیندې اووهٔ مزی راوړل چې اوچ شوی نهٔ وُو او هغې پرې
سمسون وتړلو. ۹ په بله کوټه کښې د هغې څهٔ سړو اِنتظار
کولو، نو هغې چغه کړه، ”سمسونه، ستا د نیولو دپاره
فلستیان راغلی دی.“ خو هغهٔ د لیندې مزی داسې وشلول لکه
چې په تارونو باندې اور ولګی او وشلیږی. خو هغوئ ته بیا
هم د هغهٔ د طاقت د راز پته ونهٔ لګېده. ۱۰ دلیلې سمسون ته
ووئیل، ”ګوره، تا زما نه بېوقوفه جوړه کړې ده او ما ته دې
دروغ ووئیل. اوس ما ته ووایه چې تهٔ څنګه ښهٔ تړلے کیدے
شې.“ ۱۱ هغهٔ ورته وفرمائیل، ”کهٔ هغوئ ما په داسې رسو
باندې وتړی چې هیڅکله هم استعمال شوې نهٔ وی، نو زهٔ به د
نورو په شان کمزورے شم.“ ۱۲ نو دلیلې نوې رسی راوړې

او هغه يې پرې وتړلو. بيا هغې چغه کړه، "سمسونه، ستا د
نيولو دپاره فلستيان راغلى دى." هغه سړو په بله کوټه کښې
اِنتظار کولو. نو هغهٔ رسئ د تارونو په شان د خپلو متو نه
وشلولې. ١٣ دليلې سمسون ته ووئيل، "تا تر اوسه پورې
زما نه کم عقله جوړه کړې ده او ما ته دروغ وائې. ما ته
ووايه چې تهٔ څنګه بنهٔ تړلے کېدے شې." هغهٔ ورته
وفرمائيل، "کهٔ تهٔ زما د وېښتو اووهٔ کونسئ د جامو په خپله
کډئ کښې وګنډې او د کډئ په سيخ پورې يې وتړې، نو زهٔ به
د نورو په شان کمزورے يم." ١۴ دليلې هغه په آرام سره
اودهٔ کړو، د هغهٔ د وېښتو اووهٔ کونسئ يې وګنډلې او د کډئ
په سيخ پورې يې وتړلې او چغه يې کړه، "سمسونه، ستا د
نيولو دپاره فلستيان راغلى دى." خو هغه پاڅېدو او خپل
وېښتهٔ يې د هغه کډئ نه خلاص کړل. ١۵ نو هغې ورته
ووئيل، "تهٔ څنګه وائې چې زما سره مينه کوې، کله چې تهٔ په
ما اعتبار هم نهٔ کوې؟ تا درې ځل زما نه کم عقله جوړه کړه
او تا بيا هم ما ته ونهٔ وئيل چې تهٔ په څهٔ باندې دومره تکړه
يې." ١۶ هغې به هره ورځ د هغهٔ نه تپوس کولو. هغې هغه
دومره تنګ کړے وو چې پوزې له ترې راغلو. ١٧ نو
سمسون آخر کښې هغې ته رښتيا وئيل، "زما وېښتهٔ هيڅکله
هم نهٔ دى کل شوى. زما د پېدا کېدو د وخت نه زهٔ خُدائ
پاک ته د نذير په حيثيت وقف يم. کهٔ زما وېښتهٔ کل شوى
وے، نو زما طاقت به ختم شوے وو او د نورو په شان به
کمزورے وم." ١٨ کله چې دليلې ته پته ولګېده چې هغهٔ
ورته ټول راز وښودلو، نو هغې فلستى بادشاهانو ته يو پېغام
ولېږلو او ورته يې ووئيل، "تاسو يو ځل بيا راشئ. سمسون ما
ته رښتيا وئيلى دى." نو هغوئ راغلل او د ځان سره يې پېسې

هم راوړي. ۱۹ دليلې په آرام سره سمسون په خپل غېږ کښې
اودۀ کړو او بيا يې سړے راوغوښتلو، چې هغۀ د سمسون د
ويښتو اووۀ څنې کلې کړې. نو داسې هغه يې په تکليف کښې
واچولو ځکه چې د هغۀ طاقت ختم شو. ۲۰ بيا هغې چغه
کړه، "سمسونه، ستا د نيولو دپاره فلستيان راغلی دی." هغه
پاڅېدو او خيال يې دا وو چې زۀ به د مخکښې په شان ځان
خلاص کړم او آزاد به شم. خو هغۀ ته پته نۀ وه چې مالِک
خُدائ هغه پرېښے وو. ۲۱ فلستيانو هغه ونيولو او سترګې
يې ترې نه ووېستلې. هغه يې غزه ته بوتلو او د زېړو په
زنځيرونو باندې يې وتړلو او په قيد کښې ترې نه د مېچنې د
تاوولو کار اخستلو. ۲۲ خو د هغۀ وېښتۀ بيا راوشول.

د سمسون مرګ

۲۳ فلستی بادشاهان راغونډ شول چې جشن وکړی او خپل
خُدائ دجون ته يوه لويه قربانی پېش کړی. هغوئ ووئيل،
"زمونږ خُدائ مونږ له زمونږ په دشمن سمسون باندې فتح
راکړې ده." ۲۴-۲۵ نو هغوئ خوشحالی کوله او هغوئ
ووئيل، "سمسون راوغواړئ او راځئ چې په هغۀ پورې ټوقې
وکړُو." کله چې هغوئ سمسون د قيد نه راووېستلو، نو
هغوئ ورپورې ټوقې کولې او د ستنو په مينځ کښې يې
ودرولے وو. کله چې خلقو هغه ولېدلو، نو هغوئ د خپل
خُدائ ثناء صِفت کولو، "زمونږ خُدائ زمونږ په دشمن باندې
فتح راکړې ده، چا چې زمونږ مُلک وران کړو او زمونږ ډېر
کسان يې ووژل." ۲۶ سمسون هغه هلک ته وفرمائيل چا
چې لاس نيولے روان کړے وو چې، "ما پرېږده چې په هغه
ستنو باندې لاس ولګوم چې په کومو باندې دا کور ولاړ دے.

زۀ په دې باندې تکيه لګول غواړم.“ ۲۷ هغه ځائ د ښځو او
سړو نه ډک وو. پينځۀ واړه فلستی بادشاهان هم هلته وُو او
هلته په چت باندې تقريباً درې زره ښځې او سړی وُو، هغوئ
کتل چې په سمسون پورې ټوقې کېدلې. ۲۸ سمسون سوال
وکړو، ”اے مالِکه خُدايه پاکه، لږ ما راياد کړه، خُدايه پاکه.
زۀ تا ته سوال کوم چې يو ځل بيا ما له طاقت راکړه، نو چې
په دې يو وار د فلستيانو نه د خپلو دوو سترګو بدل واخلم.“
۲۹ نو سمسون هغه دوه مينځنۍ ستنې ونيولې چې په کومو
باندې هغه آبادی ولاړه وه. په دواړو باندې يې يو يو لاس
کېښودو ۳۰ او چغه يې کړه، ”پرېږده چې د فلستيانو سره
مړ شم.“ هغۀ د خپل ټول زور سره ستنو له ديکه ورکړه او
هغه بُت‌خانه په هغه پينځو بادشاهانو او په نورو ټولو کسانو
باندې راوغورزېده. سمسون د خپل مرګ په وخت د هغې نه
زيات خلق ووژل چې څومره هغۀ په خپل ژوند کښې وژلی
وُو. ۳۱ د هغۀ ورونړه او د هغۀ د خاندان نور کسان د هغۀ
لاش وړلو له راغلل. هغه يې واپس يوړو او د صُرعا او اِستال
په مينځ کښې د خپل پلار منوحه په قبر کښې يې ښخ کړو.
هغه شل کاله د بنی اِسرائيلو قاضی وو.

د ميکاه بُتان

۱۷ ۱ يو ځل يو سړے وو چې نوم يې ميکاه وو، هغه د
غرونو په مُلک اِفرائيم کښې اوسېدو. ۲ هغۀ خپلې مور ته
ووئيل، ”کله چې ستا نه هغه يوولس سوه د سپينو زرو سيکې
چا پټې کړې، نو ما واورېدل چې تا هغه غل ته ښېرې وکړې.
ګوره، هغه پيسې ما سره دی او هغه ما اخستې دی.“ د هغۀ

مور ووئیل، ”زما زویه، مالِک خُدائ دې تا له برکت
درکړی.“ ۳ هغهٔ پیسې واپس خپلې مور له ورکړې او مور
یې ووئیل، ”چې هغه ښېرې زما په زوئ باندې ونهٔ لګی زهٔ
پخپله دا د سپینو زرو سیکې مالِک خُدائ ته وقف کوم. د
لرګی په یوه مجسمه به دا سپین زر وخېژولے شی. نو داسې
به زهٔ دا د سپینو زرو سیکې تا له واپس درکړم.“ ۴ کله یې
چې دا واپس خپلې مور له ورکړې نو هغې دوه سوه د سپینو
زرو سیکې یوړې او زرګر د لرګی بُت جوړ کړو او سپین زر
یې پرې وخېژول. دا د میکاه په کور کښې کېښودے شول.
۵ د دې سړی یعنې د میکاه یوه بُتخانه وه. هغهٔ څهٔ بُتان
او یو مقدس پېش بند جوړ کړو. او خپل یو زوئ یې خپل
اِمام مقرر کړو. ۶ په هغه وخت کښې په بنی اِسرائیلو کښې
یو بادشاه هم نهٔ وو، خلقو هم هغه شان کول چې څهٔ یې
خوښه وه. ۷ هم په هغه وخت کښې هلته یو ځوان لیوی وو
چې د یهوداه د بیت‌لحم په ښار کښې اوسېدو. ۸ هغه د
بیت‌لحم نه لاړو چې د اوسېدو دپاره بل ځائ ولټوی. د سفر
په دوران کښې د اِفرائیم د غرونو په مُلک کښې د میکاه کور
ته راغلو. ۹ میکاه د هغهٔ نه تپوس وکړو، ”تهٔ د کوم ځائ
نه راغلے یې؟“ هغهٔ ورته ووئیل، ”زهٔ یو لیوی یم چې د یهوداه
د بیت‌لحم نه راغلے یم. زهٔ د اوسېدو دپاره یو ځائ لټوم.“
۱۰ میکاه ووئیل، ”ما سره ایسار شه. زما اِمام او مشیر شه
او زهٔ به په کال کښې لس د سپینو زرو سیکې، جامې او
خوراک درکوم.“ ۱۱ هغه ځوان لیوی د میکاه سره اوسېدو
ته راضی شو او د هغهٔ د زوئ په شان شو. ۱۲ میکاه هغه
خپل اِمام مقرر کړو او هغه د میکاه په کور کښې اوسېدو.
۱۳ میکاه ووئیل، ”اوس چې زما یو لیوی اِمام شته، نو ما ته
پته ده چې مالِک خُدائ به زما هر کار سم کړی.“

میکاه او د دان قبیله

۱۸ ۱ په هغه وخت کښې چې د بنی اِسرائیلو یو بادشاه
هم نۀ وو نو په هغه ورځو کښې د دان قبیلې یوه داسې علاقه
لټوله چې دعویٰ پرې وکړی او قبضه یې کړی ځکه چې د بنی
اِسرائیلو په قبیلو کښې هغوئ ته خپله زمکه نۀ وه مِلاو شوې.
۲ نو د دان د قبیلې د ټولو کورَنو نه پینځۀ تکړه سړی
خوښ کړل. هغوئ یې د صُرعا او اِستال ښارونو نه ولیږل او
ورته یې ووئیل چې، ”د هغه مُلک تحقیق وکړئ او ویې
لټوئ.“ کله چې هغوئ د غرونو مُلک اِفرائیم ته ورسېدل، نو
هغوئ د میکاه په کور کښې ایسار شول. ۳ کله چې هغوئ
هلته وُو، نو هغوئ د هغه ځوان لیوی په لهجه باندې پوهه
شول، نو هغوئ ورغلل او تپوس یې ترې نه وکړو، ”تۀ دلته
څۀ کوې؟ تۀ دلته چا راوستلے یې؟“ ۴ هغۀ جواب ورکړو،
”زۀ د میکاه سره کار کوم، زۀ د اِمام په توګه د هغۀ سره
خِدمت کوم او هغه ما له تنخواه راکوی.“ ۵ هغوئ هغۀ ته
ووئیل، ”د خُدائ پاک نه لږ تپوس وکړه چې مونږ به په خپل
سفر کښې کامیاب شُو او کۀ نه.“ ۶ اِمام جواب ورکړو،
”په خیر لاړ شئ، ستاسو سفر د مالِک خُدائ نه منظور
شوے دے.“ ۷ نو هغه پینځۀ سړی روان شول او د لیس
ښار ته لاړل. هغوئ ولیدل چې د هغه ځائ خلق د صیدانیانو
په شان په امن سره اوسېدل. هغوئ امن پسند او غلی خلق
وُو، د هیچا سره یې هم لانجه نۀ وه، هغوئ سره د ضرورت
ټول څیزونه موجود وُو. هغوئ د صیدانیانو نه ښۀ لرې
اوسېدل او د نورو خلقو سره یې هیڅ لین دین نۀ کولو. ۸
کله چې هغه پینځۀ سړی صُرعا او اِستال ته راوګرځېدل، نو

د دوئ خپلوانو د هغوئ نه تپوس وکړو چې، ”تاسو څۀ
ولیدل.“ ۹ هغوئ جواب ورکړو، ”راځئ چې په لیس حمله
وکړُو. مونږ هغه مُلک ولیدو او هغه ډېر ښۀ وو. دلته هسې مۀ
ایسا رېږئ. زر شئ. او هغه مُلک ونیسئ. ۱۰ کله چې تاسو
هلته ورسېږئ، نو تاسو به وګورئ چې هغه امن پسند خلق
دی. هغه یو لوئ مُلک دے، او چې څۀ غواړئ هغه هر څۀ په
کښې شته او خُدائ پاک هغه تاسو له درکوی.“ ۱۱ نو د دان
قبیلې شپږ سوه سړی د صرُعا او اِستال نه لاړل او د جنګ
وسله ورسره وه. ۱۲ هغوئ لاړل او د یهوداه په مغرب په
قِریَت‌یعریم کښې یې خېمې ولګولې. نو دا ځکه د هغه ځائ
نوم تر اوسه پورې د ”دان کېمپ“ دے. ۱۳ هغوئ د هغه
ځائ نه لاړل او د غرونو په مُلک اِفرائیم کښې د میکاه کور ته
راغلل. ۱۴ بیا هغه پینځۀ سړی کوم چې د لیس مُلک کتلو له
تلی وُو هغوئ خپلو ملګرو ته ووئیل، ”تاسو ته پته وه څۀ چې
هلته په یو کور کښې یوه مجسمه او یو په قالب کښې جوړ
شوے بُت دے؟ هلته نور بُتان او مقدس پېش بند هم دی.
ستاسو څۀ خیال دے چې څۀ وکړُو؟“ ۱۵ هغوئ د میکاه
کور ته لاړل، چرته چې هغه ځوان لیوی اوسېدو او سلام یې
ورباندې واچولو. ۱۶ په دې دوران کښې چې د دان کوم
شپږ سوه فوجیان چې د جنګ دپاره تیار وُو، هغوئ په
دروازه کښې ولاړ وُو. ۱۷ هغه پینځۀ جاسوسان سیدها کور
ته ننوتل او هغه ټول بُتان او مقدس پېش بند یې واخستلو، په
دې دوران کښې اِمام د شپږ سوو وسله بندو سړو سره په
دروازه کښې ایسار وو. ۱۸ کله چې سړی د میکاه کور ته
ننوتل او مقدس څیزونه یې راواخستل، نو اِمام د هغوئ نه
تپوس وکړو، ”تاسو څۀ کوئ؟“ ۱۹ هغوئ ورته ووئیل،

”غلے شه. چې يوه خبره هم ونۀ کړې. مونږ سره لاړ شه او
زمونږ اِمام او مشر شه. د يو سړی د خاندان د اِمام کېدو نه
دا ښه نۀ ده څۀ چې د بنی اِسرائيلو د يوې قبيلې اِمام شې؟“
۲۰ نو اِمام په دې باندې ډېر خوشحاله شو او هغه مقدس
څيزونه يې واخستل او د هغوئ سره لاړو. ۲۱ نو هغوئ
خپل بچی، څاروی او خپل هر څۀ د ځان نه مخکښې کړل او
روان شول. ۲۲ هغوئ د هغه کور نه ښۀ لرې مزل کړے وو
نو ميکاه خپل ګاونډيان راغونډ کړل او د دان په سړو پسې
لاړل او ورورسېدل. ۲۳ او هغوئ ته يې چغه کړه. د دان
سړی راوګرځېدل او د ميکاه نه يې تپوس وکړو، ”څۀ چل
دے چې دومره ډېر خلق راغونډ شوی يئ؟“ ۲۴ ميکاه ورته
په جواب کښې ووئيل، ”مطلب دې څۀ دے، څۀ خبره ده؟ تۀ
زما اِمام بوځې او زما جوړ کړی معبودان اوړې او ځې نو
نور زما سره څۀ پاتې کيږی؟“ ۲۵ د دان سړو ورته ووئيل،
”ستا دپاره به دا ښۀ وی چې نور هيڅ غږ ونۀ کړې. ګني دا
سړی به غصه شی او حمله به درباندې وکړی او بيا به تۀ او
ستا ټول خاندان مړۀ شئ.“ ۲۶ نو هغوئ په خپله مخه لاړل.
ميکاه ته پته ولګېده چې د دان سړی په هغوئ باندې ډېر
زيات تکړه دی، نو هغه راوګرځېدو او کور ته لاړو. ۲۷-۲۸
کله چې د دان سړو اِمام او هغه څيزونه يوړل چې کوم ميکاه
جوړ کړی وُو، هغوئ لاړل او په ليس يې حمله وکړه، چې
کوم امن پسند خلق وُو او د جنګ دپاره تيار نۀ وُو. هغوئ د
بيت‌رِحوب په وادۍ کښې وُو او هغوئ د دې اوسېدونکی قتل
کړل او په ښار يې اور بل کړو. داسې هيڅ څوک هم نۀ وُو
چې هغوئ يې بچ کړی وے، ځکه چې ليس د صيدا نه ښۀ
لرې وو او د نورو خلقو سره د هغوئ لين دين نۀ وو. د دان

قبیلې خلقو هغه ښار بیا جوړ کړو او په هغې کښې اوسېدل.
٢٩ هغوئ د دې نوم د لیس نه دان ته بدل کړو، دان د هغوئ
پلار نیکهٔ او د یعقوب زوئ وو. ٣٠ د دان خلقو د ځان دپاره
جوړ شوے بُت ولګول، او د موسیٰ نمسی او د جیرسوم
زوئ یونتن او د هغهٔ زامنو تر هغې پورې د اِمامانو په توګه
خِدمت کولو چې جلاوطنۍ ته بوتلے شول. ٣١ تر کومې
پورې چې د خُدائ پاک کور په سیلا کښې وو نو تر هغه
وخته پورې د میکاه بُت هلته وو.

یو لیوے او د هغهٔ وینځه

١٩ ١ په هغه ورځو کښې د بنی اِسرائیلو بادشاه نهٔ وو
او یو لیوے چې د اِفرائیم د غرونو په مُلک کښې ډېر لرې
اوسېدو، هغهٔ د یهوداه د بیت‌لحم نه یوه وینځه بوتله چې ښځه
یې شی. ٢ خو هغه د هغهٔ نه خفه شوه، په بیت‌لحم کښې
واپس د خپل پلار کور ته لاړه او څلور میاشتې یې هلته تېرې
کړې. ٣ بیا هغه سړی دا فیصله وکړه چې هغې پسې لاړ
شی او رضا یې کړی چې واپس هغهٔ له راشی. هغهٔ خپل نوکر
او دوه خرونه ځان سره بوتلل. نو کله چې هغه هلته ورسېدو
نو ښځې هغه د خپل پلار کور ته راوستو او چې سخر هغه
ولیدو نو ورته یې ډېر په مینه پخیر راغلے ووئیلو. ٤ د هغهٔ
سخر پرې زور واچولو چې ایسار شی، نو هغه درې ورځې
هلته پاتې شو. هغوئ هلته خوراک څښاک وکړو او درې
شپې یې تېرې کړې. ٥ د څلورمې ورځې په سحر هغوئ
وختی پاڅېدل او د تلو تیارے یې وکړو. خو د ښځې پلار هغه
لیوی ته ووئیل، ”وړومبے لږ څهٔ وخوره. چې تازه دم شې نو

وروستو به بیا لاړ شي.“ ۶ نو هغه دواړه سړی کښېناستل
او په یو ځائ يې خوراک څښاک وکړو. د ښځې پلار بیا هغهٔ
ته ووئیل، ”دا به ښهٔ وی چې شپه دلته تېره کړې او خپل زړهٔ
خوشحاله کړې.“ ۷ لیوے پاڅېدو چې لاړ شی، خو د هغهٔ
سخر ورته مِنت وکړو چې ایسار شی، نو هغهٔ یوه بله شپه هم
هلته تېره کړه. ۸ په پینځمه ورځ سحر وختی هغه روان
شو، خو سخر ورته ووئیل، ”لږ څهٔ وخوره او مازیګر پورې
صبر وکړه.“ نو دواړو سړو یو ځائ روټۍ وخوړه. ۹ کله
چې هغه سړے، د هغهٔ وینځه او د هغهٔ نوکر یو ځل بیا روان
شول، نو سخر ورته ووئیل، ”وګوره، ماښام نزدې دے، په
کار دی چې تاسو ټوله شپه پاتې شئ. زر به تیارهٔ شی، دلته
پاتې شئ او خپل زړهٔ خوشحاله کړئ. سحر د سفر دپاره
وختی پاڅئ او خپل کور ته لاړ شئ.“ ۱۰-۱۱ خو هغه سړی
نهٔ غوښتل چې بله شپه هم تېره کړی، نو هغه او د هغهٔ وینځه
په خپله مخه روان شول، خپل نوکر او دوه کته شوی خرونه
هم ورسره وُو. د ورځې ناوخته وو چې هغوئ یبوس یعنې
یروشلم ته نزدې راغلل، نو نوکر خپل مالِک ته ووئیل، ”دلته
به ودرېږو او په دې یبوسی ښار کښې به شپه تېره کړُو.“
۱۲-۱۳ خو نیک يې ووئیل، ”مونږ به په یو داسې ښار کښې
نهٔ پاتې کیږُو چې د هغه ځائ خلق بنی اِسرائیل نهٔ وی. مونږ
به تېر شُو او لږ مخکښې به لاړ شُو او په جبعه یا راما کښې به
شپه تېره کړُو.“ ۱۴ نو هغوئ د یبوس نه تېر شول او په خپله
مخه روان وُو. نمر په پرېوتو وو چې هغوئ د بنیامین په علاقه
کښې جبعې ته راغلل. ۱۵ هغوئ د شپې تېرولو دپاره ورغلل.
هغوئ ښار ته لاړل او په بازار کښې کښېناستل، خو هیچا د
شپې دپاره کور ته بونهٔ تلل. ۱۶ څهٔ وخت چې هغوئ هلته

وُو، نو يو بوډا سړے راغلو چې تهوله ورځ يې په پټو کښې کار
کړے وو. په اصل کښې هغه د اِفرائيم د غرونو د مُلک وو،
خو اوس په جبعه کښې اوسېدو. (هلته نور خلق د بنيامين د
قبيلې وُو.) ۱۷ هغه بوډا سړى د ښار په بازار کښې مسافر
وليدو او تپوس يې ترې نه وکړو، ”تهٔ د کوم ځائ نه راغلے
يې؟ او تهٔ چرته ځې؟“ ۱۸ ليوى جواب ورکړو، ”مونږ د
يهوداه په بيت‌لحم کښې وُو او اوس مونږ د اِفرائيم د غرونو
مُلک لرې برخې ته روان يُو د کوم نه چې زهٔ راغلے يم. خو
داسې هيڅ څوک هم نشته چې مونږ خپل کور ته بوځى، ۱۹
زمونږ سره د خپلو خرونو دپاره واښهٔ او بوس هم شته او
داسې زما، زما د بلې ښځې او زما د نوکر دپاره روټۍ او مے
هم شته. ما سره د ضرورت هر يو څيز موجود دے.“ ۲۰
هغه بوډا سړى ورته ووئيل، ”په خېر راغلئ. زهٔ به ستاسو د
هر ضرورت خيال ساتم، تاسو په بازار کښې شپه مهٔ
تېروئ.“ ۲۱ نو هغوئ يې د ځان سره کور ته بوتلل او د
هغوئ خرونو له يې خوراک ورکړو. بيا هغوئ خپلې پښې
ووينځلې او روټۍ يې وخوړه. ۲۲ هغوئ خپل زړونه
خوشحالول چې د ښار څهٔ بدکاره سړى ناڅاپه د کور نه تاو
شول او په دروازه وهلو باندې يې شروع وکړه. هغوئ هغه
بوډا سړى ته ووئيل، ”هغه سړے راوباسه چې تا سره کور ته
راغلے دے. مونږ د هغهٔ سره حرامکارى کول غواړُو.“ ۲۳
خو هغه بوډا سړے بهر رووتلو او ورته يې ووئيل، ”نه، زما
ورونړو، زهٔ تاسو ته مِنت کوم چې داسې خراب او بې‌اخلاقه
کار مهٔ کوئ. دا سړے زما مېلمه دے. ۲۴ ګورئ، دلته د
هغهٔ وينځه او زما لور ده چې وادهٔ شوې نهٔ ده. زهٔ به اوس
هغوئ ستاسو دپاره بهر راوباسم او څهٔ مو چې خوښه وى

ورسره يې وکړئ، خو د دې سړی سره داسې بد کار مۀ
کوئ.“ ۲۵ خو هغه سړو د هغۀ خبره نۀ منله. نو ليوی خپله
وينځه بهر ورولېږله. نو هغوئ ورسره په زور زنا وکړه او ټوله
شپه يې د هغې بې‌عزتی وکړه او په سحر کښې يې پرېښودله.
۲۶ د سحر په رڼا کښې هغه ښځه راغله او د هغه بوډا سړی
د کور په دروازه کښې وغورزېدله، چرته يې چې خاوند وو. د
نمر راختلو پورې هغه هلته وه. ۲۷ سحر د هغې خاوند
پاڅېدو او کله چې هغۀ دروازه کولاو کړه چې په خپله مخه
لاړ شی، نو هغۀ د کور په مخکښې خپله وينځه وليده چې د
دروازې په خولۀ کښې پرَته وه او لاسونه يې درشل ته رسېدلی
وُو. ۲۸ هغۀ ورته ووئيل، ”پاڅه، راځه چې ځُو.“ خو هغې
جواب ورنۀ کړو. نو د هغې لاش يې په خر باندې واچولو او
په خپله مخه کور ته روان شو. ۲۹ کله چې هغه ورسېدو، نو
هغه کور ته دننه لاړو او چاقُو يې راواخستلو. هغۀ د خپلې
وينځې لاش واخستلو، دولس ټوټې يې ترې نه جوړې کړې او
يوه يوه ټوټه يې د بنی اِسرائيلو دولسو قبيلو له ولېږله. ۳۰
هر چا به چې دا وليدل نو وئيل يې، ”د کله نه چې بنی اِسرائيل
د مِصر نه راوتلی دی، نو مونږ هيڅکله د داسې کار په حقله
نۀ دی اورېدلی او نۀ کله داسې کار شوے دے. مونږ به د دې
په حقله سوچ وکړُو. مونږ ته ووايئ چې څۀ وکړُو؟“

د بنی اِسرائيلو جنګ دپاره تيارے کول

۲۰ ۱ بيا په شمال کښې د دان نه واخله په جنوب کښې
تر بيرسبع پورې، هم داسې نمرخاتۀ طرف ته د جِلعاد د مُلک
ټول بنی اِسرائيل راووتل. قوم د يو تن په شان په مصفاه

کښې د مالِک خُدائ په حضور کښې راغونډ شو. ٢ د بنی
اِسرائيلو د ټولو قبيلو مشران د خُدائ پاک د خلقو په دې
غونډه کښې حاضر وُو او هلته څلور لاکه فوجيان د تُورو
سره ولاړ وُو. ٣ په دې دوران کښې د بنيامين خلق خبر
شول چې نور ټول بنی اِسرائيل په مصفاه کښې راغونډ شوی
دی. بنی اِسرائيلو تپوس وکړو، ”مونږ ته ووايئ چې دا جرم
څنګه شوے دے؟“ ٤ د کوم ليوی چې وينځه وژلے شوې
وه هغۀ جواب ورکړو، ”زۀ او زما بله ښځه د بنيامين په علاقه
کښې جبعه ته د شپې تېرولو دپاره لاړُو. ٥ د جبعې سړی په
ما باندې د حملې کولو دپاره راغلل او د کور نه يې ګېره
واچوله. د هغوئ اراده زما قتلول وُو، خو هغوئ زما د وينځې
سره دومره غلط کار وکړو چې مړه شوه. ٦ ما د هغې
لاش يوړو، ټوټې ټوټې مې کړو او يوه يوه ټوټه مې د بنی
اِسرائيلو دولسو قبيلو ته ولېږله. دې خلقو په مونږ کښې
سپک او شرمناک کار کړے دے. ٧ تاسو ټول بنی
اِسرائيل دلته يئ. نو تاسو فيصله وکړئ چې مونږ له څۀ کول
په کار دی.“ ٨ ټول خلق يو ځائ پاڅېدل او وې وئيل، ”په
مونږ کښې به يو کس هم واپس نۀ ځی کۀ هغه په خيمه کښې
اوسيږی او کۀ په کور کښې. ٩ مونږ به داسې کار وکړُو
چې پچه به واچوو او څۀ سړی به خوښ کړُو چې په جبعه
باندې حمله وکړی. ١٠ د بنی اِسرائيلو لسمه برخه سړی به
لښکر له خوراک رسوی او نور به لاړ شی چې د جبعې نه د
دې بې‌شرمه کار بدل واخلی چې هغوئ د بنی اِسرائيل په
مُلک کښې کړے دے.“ ١١ نو د بنی اِسرائيلو ټول سړی د
دې يو مقصد دپاره راغونډ شول چې په ښار حمله وکړی.
١٢ د بنی اِسرائيلو قبيلو د بنيامين ټولې علاقې ته پيغام

وړُونکی ولېږل چې ووائی، ”دا څومره سخت جرم دے چې ستاسو په مُلک کښې شوے دے. ⑬ نو د جبعه دا بدکاره کسان مونږ ته حواله کړئ، چې مونږ يې ووژنو او دا بد عمل د بنی اِسرائيلو نه لرې کړُو.“ خو د بنيامين خلقو خپلو خلقو يعنې بنی اِسرائيلو ته غوږ ونهٔ نيولو. ⑭ هغوئ د بنيامين د ټولو ښارونو نه جبعې ته راغلل چې د نورو بنی اِسرائيلو سره جنګ وکړی. ⑮-⑯ هغوئ په هغه ورځ باندې د خپلو ښارونو نه شپږويشت زره وسله بند فوجيان راوغوښتل. د دې نه علاوه، د جبعې اوسېدونکو اووهٔ سوه خاص خوښ شوی کسان هم راغونډ کړل کوم چې ګس متی وُو. هر يو کس د لينديې په کاڼی باندې يو وېښتهٔ ويشتلے شو او هيڅکله ترې نه نهٔ خطا کېدو. ⑰ د بنيامين د خلقو نه بغېر نورو بنی اِسرائيلی قبيلو څلور لاکه وسله بند فوجيان راغونډ کړل چې کوم ټول تکړه فوجيان وُو.

د بنيامين قبيلې خِلاف جنګ

⑱ بنی اِسرائيل په بيت‌ايل کښې د عبادت ځائ ته لاړل، هلته هغوئ د خُدائ پاک نه تپوس وکړو، ”کومې يوې قبيلې له اول په کار دی چې په بنيامينيانو باندې حمله وکړی؟“ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”د يهوداه قبيله.“ ⑲ نو په وريسې سحر بنی اِسرائيل روان شول او د جبعې ښار ته نزدې يې خيمې ولګولې. ⑳ هغوئ د بنيامين په لښکر باندې حملې کولو له لاړل او ښار ته مخامخ يې د جنګ دپاره د فوجيانو قطارونه جوړ کړل. ㉑ د بنيامين لښکر د ښار نه بهر راووتلو او د ورځې ختمېدو نه مخکښې هغوئ دوويشت زره بنی اِسرائيلی فوجيان وژلی وُو. ㉒-㉓ نو بنی

اِسرائیلیان د عبادت ځائ ته لاړل او تر ماښامه پورې یې د مالِک خُدائ په حضور کښې د غم ژړا وکړه. هغوئ د هغۀ نه تپوس وکړو، ”مونږ له په کار دی څۀ چې مونږ بیا د خپلو وروڼو بنیامینیانو خِلاف جنګ له لاړ شُو؟“ مالِک خُدائ ورته وفرمائیل، ”آو.“ نو بنی اِسرائیلیان زړَور شول او د جنګ دپاره یې هم هغه شان قطارونه جوړ کړل لکه څنګه یې چې په مخکښې ورځ باندې جوړ کړی وُو. ۲۴ هغوئ په دویم ځل د بنیامین د لښکر خِلاف روان شول. ۲۵ بنیامینیان په دویم ځل د جبعې نه راووتل او په دې ځل هغوئ اتلس زره وسله بند بنی اِسرائیلی فوجیان ووژل. ۲۶ نو ټول بنی اِسرائیل بیت‌ایل ته لاړل او د غم ژړا یې وکړه. هغوئ هلته د مالِک خُدائ په حضور کښې کښېناستل او تر ماښامه پورې یې خوراک نۀ کولو. هغوئ د سلامتئ نذرانې او څۀ سوزېدونکې نذرانې مالِک خُدائ ته پېش کړې. ۲۷-۲۸ د مالِک خُدائ د لوظ صندوق په هغه ورځو کښې په بیت‌ایل کښې وو او د هارون نمسے، د اِلیعزر زوئ فینحاس د دې مشر وو. خلقو مالِک خُدائ ته ووئیل، ”مونږ له په کار دی چې د خپلو وروڼو بنیامینیانو سره بیا جنګ له لاړ شُو او کۀ نه؟“ مالِک خُدائ ورته وفرمائیل، ”جنګ وکړئ. زۀ به سبا په هغوئ باندې تاسو له فتح درکړم.“ ۲۹ نو بنی اِسرائیلو د جبعې نه ګېرچاپېره څۀ فوجیان په پټو ځایونو کښې کښېنول. ۳۰ نو په درېمه ورځ هغوئ د بنیامین د لښکر خِلاف روان شول او جبعه ته مخامخ یې د جنګ دپاره د فوجیانو صفونه جوړ کړل، لکه څنګه چې یې مخکښې جوړ کړی وُو. ۳۱ بنیامینیان د جنګ دپاره راووتل او د ښار نه لرې بوتلے شول. هغوئ د مخکښې په شان په کولاو مېدان کښې د

بيت‌ايل په لاره او د جبعې په لاره د څۀ بنی اِسرائيلو وژل شروع کړل او تقريباً دېرش بنی اِسرائيليان يې ووژل. ۳۲ بنيامينيانو ووئيل، ”مونږ هغوئ له هم هغه شان شکست ورکړو چې څنګه مو مخکښې ورکړے وو.“ خو بنی اِسرائيلو منصوبه جوړه کړې وه چې هغوئ وياسی او په سړکونو باندې يې د ښار نه لرې بوځی. ۳۳ نو کله چې د بنی اِسرائيلو غټ لښکر بعل تمر ته ورسېدو نو صفونه يې جوړ کړل. بيا سړی د نمرپرېواتۀ طرف د جبعه ښار ګېرچاپېره د پټو ځايونو نه د جنګ دپاره راووتل. ۳۴ د بنی اِسرائيلو لسو زرو تکړه فوجيانو په جبعه حمله وکړه او دا سخت جنګ وو. بنيامينيانو ته پته نۀ وه چې د هغوئ تباهی رانزدې ده. ۳۵ مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو له د بنيامين په لښکر باندې فتح ورکړه. بنی اِسرائيلو په هغه ورځ باندې پينځويشت زره او سل دشمنان ووژل چا چې تُورې راويستلې وې، ۳۶ او بنيامينيانو ته پته ولګېده چې هغوئ شکست وخوړو.

بنی اِسرائيلو څنګه فتح ومونده

د بنی اِسرائيلو اصلی لښکر د بنيامينيانو نه راواپس شوے وو ځکه چې هغوئ په هغه سړو باندې اعتبار کولو چې هغوئ د جبعې نه ګېرچاپېره په پټو ځايونو کښې کښېنولی وُو. ۳۷ دا سړی په منډه منډه جبعې ته لاړل، هغوئ په ښار کښې خوارۀ شول او هلته يې هر يو کس ووژلو. ۳۸ د بنی اِسرائيلو اصلی لښکر او په پټو ځايونو کښې سړو يوه نښه مقرره کړې وه. کله به چې هغوئ د لوګی يوه لويه وريځ وليده چې د ښار نه ختله، ۳۹ نو د جنګ د مېدان بنی اِسرائيليان به راوګرځېدل. تر هغه وخت پورې بنيامينيانو هغه دېرش بنی اِسرائيليان

وژلي وُو. او هغوئ د خپل ځان سره ووئيل، ”بېشکه چې
مونږ د مخکښېنى جنګ په شان هغوئ له شکست ورکړو.“
۴۰ بيا نښه څرګنده شوه، د ټول ښار نه د لوګى د وريځې
ختل شروع شول. چې بنيامينيانو په ځان پسې وروستو وکتل
نو حېران شول چې د ټول ښار نه لمبې ختلې. ۴۱ نو بنى
اِسرائيليان راوګرځېدل او بنيامينيان په وارخطايۍ آخته شوى
وُو ځکه چې هغوئ ته پته ولګېده چې د هغوئ تباهى رانزدې
ده. ۴۲ هغوئ د بنى اِسرائيلو نه په شا لاړل او کولاو مېدان
ته يې منډه کړه، خو هغوئ تښتېدے نۀ شول. هغوئ د اصلى
لښکر او د هغه سړو په مينځ کښې ونيولے شول کوم چې
اوس د ښار نه راوتل او هغوئ تباه شول. ۴۳ بنى اِسرائيلو
دشمنان ګېر کړل او بغېر د رکاوټ نه هغوئ د جبعه نمرخاتۀ
طرف ته يو ځائ پورې ورپسې وُو او د تګ په دوران يې
هغوئ وژل. ۴۴ د بنيامينيانو اتلس زره ښۀ فوجيان ووژلے
شول. ۴۵ هغه نور راوګرځېدل او د کولاو مېدان په طرف د
رِمون ګټ ته وتښتېدل. د هغوئ نه پينځۀ زره سړى په لاره
کښې ووژلے شول. بنى اِسرائيل په هغه نورو پسې جِدوم ته
روان وُو او دوه زره يې ووژل. ۴۶ په هغه ورځ باندې ټول
پينځويشت زره بنيامينيان ووژلے شول چې ټول تکړه
فوجيان وُو. ۴۷ خو شپږ سوه سړى صحرا ته وتښتېدل او
چې د رِمون ګټ ته ورسېدل نو هلته څلور مياشتې پاتې
شول. ۴۸ بنى اِسرائيليان هغه پاتې شوو بنيامينيانو پسې
راواپس شول او ټول سړى، ښځې، ماشومان او داسې څناور
يې هم ووژل. هغوئ په هغه علاقه کښې هر يو ښار وسوزولو.

د بنيامين قبيلې دپاره ښځې

۲۱ ۱ کله چې بنی اِسرائيليان په مصفاه کښې راغونډ
شوی وُو، نو هغوئ د مالِک خُدائ سره دا پوخ لوظ کړے وو
چې، "زمونږ يو کس به هم يو بنيامينی له خپله لور نۀ
ورکوی." ۲ نو اوس د بنی اِسرائيلو خلق بيت‌ايل ته لاړل او
هلته تر ماښامه پورې د خُدائ پاک په حضور کښې ناست
وُو. هغوئ په چغو چغو او د ډير فرياد سره ژړا وکړه، ۳
"اے مالِکه خُدايه، د بنی اِسرائيلو خُدايه پاکه، داسې ولې
وشول؟ د بنيامين قبيله ولې د بنی اِسرائيلو نه ورکيږی؟" ۴
بل سحر وختی خلقو هلته يو قربان‌گاه جوړه کړه او د
سلامتۍ نذرانې او سوزېدونکې نذرانې يې پېش کړې. ۵
هغوئ تپوس وکړو، "د بنی اِسرائيلو د ټولو قبيلو نه داسې يوه
قبيله شته چې په مصفاه کښې د مالِک خُدائ په حضور
کښې غونډې له نۀ وی تلې؟" هغوئ پوخ قسم کړے وو چې
هر څوک مصفاه له نۀ وی تلے نو هغه به وژلے شی. ۶
بنی اِسرائيل په خپلو ورونړو بنيامينيانو باندې خفه وُو او وې
وئيل، "نن د بنی اِسرائيلو نه يوه قبيله جدا شوه. ۷ مونږ
څۀ وکړُو چې د بنيامين کوم سړی پاتې دی چې هغوئ له د
ښځو بندوبست وکړُو؟ مونږ د مالِک خُدائ سره پوخ لوظ
کړے دے چې مونږ به هغوئ له خپلې لونړه نۀ ورکوو." ۸
کله چې هغوئ تپوس وکړو چې د بنی اِسرائيلو په قبيلو کښې
کۀ داسې يوه قبيله وی چې هغه په مصفاه کښې غونډې ته نۀ
وی تلې، نو هغوئ ته پته ولګېده چې د جِلعاد د يبيس يو کس
هم هلته نۀ وو، ۹ کله چې د خلقو حاضری اخستلے شوه
نو د يبيس يو کس هم نۀ وو. ۱۰ نو غونډې خپل دولس زره

تکړه سړی د دې حُکم سره ولېږل، ”لاړ شئ او په يبيس کښې
سره د ښځو او ماشومانو هر يو کس ووژنئ. ۱۱ ټول نران
ووژنئ او هغه ټولې ښځې هم ووژنئ چې د سړی سره
څملاستلې وی.“ ۱۲ د يبيس په خلقو کښې هغوئ څلور
سوه داسې پېغلې پېدا کړې چې د چا لاس هم ورته نۀ وُو
رسېدلے، نو هغوئ يې په سيلا کښې کېمپ ته راوستلې، کوم
چې د کنعان په مُلک کښې دے. ۱۳ بيا ټولې غونډې
بنيامينيانو ته دا خبر ولېږلو کوم چې د رِمون ګټ سره وُو او
د روغې ډپاره جرګه يې ورولېږله. ۱۴ بنيامينيان واپس
راغلل او نورو بنی اِسرائيلو هغوئ له د يبيس جينکۍ ورکړې
کومې چې وژلے شوې نۀ وې خو دا د هغوئ ډپاره کافی نۀ
وې. ۱۵ خلق په بنيامينيانو باندې خفه وُو ځکه چې مالِک
خُدائ د بنی اِسرائيلو د قبيلو اِتحاد مات کړے وو. ۱۶ نو د
غونډې مشرانو ووئيل، ”د بنيامين په قبيله کښې نورې ښځې
نشته، کوم سړی چې پاتې دی نو د هغوئ ډپاره د ښځو
بندوبست څنګه وکړُو؟ ۱۷ داسې دې بېخی ونۀ شی چې د
بنی اِسرائيلو د دولسو قبيلو نه يوه ختمه شی. مونږ له داسې
څۀ طريقه لټول په کار دی چې د بنيامين قبيله ژوندۍ پاتې
شی، ۱۸ خو مونږ دا اجازت نه شُو ورکولے چې زمونږ
لوڼه وادۀ کړی، ځکه چې مونږ په هغه کس باندې لعنت
وئيلے دے چې يو بنيامينی له اجازت ورکړی چې زمونږ د
لوڼو نه يوه وادۀ کړی.“ ۱۹ بيا هغوئ ووئيل، ”په سيلا کښې
د مالِک خُدائ کلنی مېله زر راروانه ده.“ د بيت‌ايل شمال او
د لبونه جنوب طرف ته او د بيت‌ايل او شِکم په مينځ کښې
چې کومه لار ده او نمرخاتۀ طرف ته سيلا دے. ۲۰ هغوئ
بنيامينيانو ته ووئيل، ”لاړ شئ او د انګورو په باغونو کښې پټ

شئ ٢١ او وګورئ، کله چې په مېله کښې د سيلا جينکۍ
ګډېدو له راوځی نو تاسو د انګورو باغونو نه راوځئ. نو تاسو
هر يو کس يوه يوه ښځه د هغوئ نه په زور راونيسئ او د
بنيامين علاقې ته يې د ځان سره بوځئ. ٢٢ کۀ د هغوئ
پلاران يا وروڼه مونږ له راشی او اِعتراض وکړی، نو مونږ به
ورته ووايو چې د هغوئ سره ښېګړه وکړئ او هغوئ دې
ستاسو لوڼه د ځان دپاره وساتی، ځکه چې مونږ ته په جنګ
کښې د ټولو سړو دپاره ښځې نۀ دی مِلاو شوې. او چې تاسو
خپلې لوڼه هغوئ له نۀ دی ورکړې نو په دې وجه تاسو
ګناهګار نۀ يئ.“ ٢٣ بنيامينيانو هم داسې وکړل، د هغوئ هر
يو کس د هغه ښځو نه يوه يوه ښځه خوښه کړه کومې چې په
سيلا کښې ګډېدې او بو يې تلې. بيا هغوئ واپس خپلې علاقې
ته لاړل، خپل ښارونه يې دوباره جوړ کړل او هلته اوسېدل.
٢٤ هم په هغه وخت باقی بنی اِسرائيل روان شول او هر يو
واپس خپلې قبيلې، خپل خاندان او خپل جائيداد له لاړو. ٢٥
په هغه وخت کښې د بنی اِسرائيلو بادشاه نۀ وو. هر چا هم
هغه شان کار کولو چې څنګه يې خوښه وه.

pashtobibles.org © يوسفزی ٢٠١٩